HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 34. - Sobota (Saturday) 21. srpna (August) 1976 Cena 25 centů

Svatý Václave, dnes naše prosba: Rozpomeň se! — nabývá opět nejpalčivějšího významu. Snad právě teď je v Božím úradku pro blízkou budoucnost nové rozhodnutí nad národy. Snad právě teď — před dokončením našeho století — Andělé trestající, stojící v úhlech věčnosti, jsou připraveni rozdělit čas věků novými mezníky převratu a válek. Nemáme jiného zastánce než Tebe, kníže náš, svatý Václave, Dědici české země, který máš ještě odvahu prositi za nás. — Kyrie eleison!

† Karel Schulz, autor románu "Kámen a bolest", bývalý komunista, obrácený na věřícího katolíka.

● KU DNI 21. SRPNA 1976

Zcela jistě žádný americký občan českého či slovenského původu nezapomene nikdy dne sovětské hanby. Přesto však chceme celé krajanské veřejnosti připomenout, že na letošní den 21. srpna připadá již osmé výročí onoho dne, kdy vojska Sovětského svazu a jeho spojenců porušila svrchovanost Československa, podupala nejslavnější závazky mezinárodního práva i požadavky nejzákladnější slušnosti a vtrhla do Československa. Jednotky Rudé armády nikdy více Československo neopustily a dosud vojensky okupují zemi, prý spřátelenou.

Dne 21. srpna 1968 se zcela jasně celému světu ukázala pravá podstata sovětského imperialismu. Invase a okupace Československa dokázaly dokonce i mnohým přesvědčeným komunistům v Sovětském svazu i jinde, že mocenský režim Moskvy je založen na pouhém násilí nejhrubšího zrna a nemá vůbec nic společného se sociální spravedlností či s otázkou světového míru. Invasí a okupací Československa se podstatně prohloubily trhliny v dřívější jednolitosti světového komunistického hnutí pod výlučným dozorem Kremlu. V Moskvě samotné došlo k demonstracím proti invasi a některé komunistické strany ve svobodném světě invasi a okupaci přímo odsoudily.

Další utrpení a oběti, vnucené roku 1968 Československu sice na čas posílily mocenské a strategické postavení Moskvy ve Střední Evropě, ale současně těžce poškodily její vedoucí postavení v mezinárodním komunistickém hnutí a naprosto diskreditovaly Moskvu v očích všech nekomunistů. Proto plným právem mluvíme o dni sovětské hanby.

My letos vzpomínáme tohoto přesmutného výročí právě v době, kdy jsme oslavili dvoustaleté trvání neodvislosti Spojených států. A tu se ptáme: smíme my, kteří žijeme v plné svobodě, mlčky přihlížet, jak zemi našich předků je po tolik let již upírána svoboda, svrchovanost a sebeurčení? Naše odpověď zní: mlčet nesmíme a nebudeme! Proto dnes znovu připomínáme, že roku 1970 náš kongres požádal presidenta (Senate Resolution No. 450, House Resolution No. 718), aby podnikl všechny kroky potřebné k ukončení sovětského zásahu v Československu. Letošní volební rok nám poskytuje vhodnou příležitost důrazně naléhat, aby naše vláda konečně uskutečnila toto jasně vyjádřené přání zvolených zástupců všeho amerického lidu. Nepřipusťme, aby tato příležitost pominula nevyužita. Vždyť ve svých srdcích a myslích zůstáváme nerozlučně spjati s lidem, z jehož krve jsme vzešli.

Československá národní rada americká

PROHLÁŠENÍ ČS. PORADNÍHO SBORU V ZÁPADNÍ EVROPĚ K OSMÉMU VÝROČÍ PŘEPADENÍ ČESKOSLOVENSKA

Před osmi lety, 21. srpna 1968, bylo Československo přepadeno vojsky pěti států Varšavského paktu. Sovětská vojska tam zůstávají dosud. Československé obyvatelstvo ztratilo mnohá základní lidská práva a bylo zbaveno politické samostatnosti. V Praze a v Bratislavě jsou vlády z vůle Moskvy, které se nemohou opírat o souhlas většiny obyvatelstva. Tyto vlády zakládají svou moc na násilí a porušení vlastní ústavy komunistického státu.

Jakýkoli pokus o vyjádření skutečného veřejného mínění byl v Československu v posledních letech v zárodku potlačen. Proto Češi a Slováci, žijící v západním světě, považují za nutné upozornit veřejnost na skutečný stav v Československu a na imperialistické cíle Sovětského svazu, ohrožující bezpečnost západní Evropy.

Vojenská invaze zbavila československé občany zejména svobody vyjádřit své mínění svobody nesouhlasu a svobody pohybu. Světovým tiskem proběhly konkrétní zprávy o odposlouchávání telefonních rozhovorů, o rozmist'ování tajných odposlouchávacích zařízení a o podřizování justice stranické a policejní kontrole a zásadám třídního boje. Pro nesouhlas s přítomností sovětských vojsk v Československu jsou ze státních a veřejných služeb propouštěni soudci, univerzitní profesoři, vědci, učitelé, umělci a kněží. Už osmý rok pokračuje v Československu diskriminace ve školství a v mnoha intelektuálních zaměstnáních. Byla znovu zavedena cenzura tisku, rozhlasu a televize, zrušená na jaře 1968. Nadále trvá zákaz dovozu západních novin a knih, které jsou k dispozici nanejvýš v hotelích pro cizince, a zejména je zakázána veškerá náboženská literatura. Režim zároveň stupňuje protináboženskou propagandu a omezuje vliv církví na náboženskou výchovu dětí ve školách.

Omezením podléhá také cestování na Západ, přesto, že nejvyšší představitel Československé socialistické republiky se svým podpisem na helsinském usnesení před rokem zavázal uvolnit cestování do ciziny. K sloučování rodin dochází jen v ojedinělých případech. Také k výměně myšlenek, lidí a informací nedochází v takové míře, jak by to vyžadovaly závazky, plynoucí ze závěrečného aktu v Helsinkách.

Rok po podepsání helsinského dokumentu panuje v Československu hluboké zklamání. Naděje na uvolnění se nesplnily.

Západním vládám se na vídeňském jednání o omezení vojenských sil ve Střední Evropě naskýtá příležitost vyzkoušet věrohodnost sovětských mírových návrhů. Jejich zástupci by měli vznést dotaz, kdy Sovětský svaz míní splnit smlouvu o dočasném pobytu sovětských vojsk v Československu, uzavřenou s čs. stranickými a vládními činiteli v Moskvě roku 1968, a kdy svá vojska z Československa odvolá.

21. srpna 1976.

Československý poradní sbor
v západní Evropě

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ENGLISH SECTION INSIDE

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

Z PŘEDVEČERA OKUPACE ČESKOSLOVENSKA V ROCE 1968

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Některá data z historie naší bývalé vlasti nesmíme zapomínat, pokud nás k ní váže něco víc, než jen bublání potůčku za dědečkovým vejmínkem, či višně v předměstských alejích, nebo jiné návraty do mládí někde na Moravěnce, tam v Polabí a třeba na Šumavě... Jsou to říjen 1918, kdy Československo jako stát vzniklo, a podzim 1938 a březen 1939, kdy k nám vpochodovali nacističtí okupanti. Je takovým datem květen 1945, kdy jsme se domnívali, že přišla zase svoboda — a nesmíme zapomenout na únor 1948 komunistického převratu a na onu noc na 21. srpen 1968, kdy republiku přepadly armády pěti států Varšavského paktu, z nichž se Sovětský svaz projevil jako komunistický okupant. Hitlerovci přišli na "tisíc let", březnovci "dočasně", ale úmysly byly stejné a doufejme, že i stejně dopadnou.

□

Komunistický dokument potvrzuje:
K VOJENSKÉ INTERVENCI NEBYL DŮVOD!

Krajanům v Americe je asi málo známa takzvaná "Zpráva o současné politické situaci ČSSR a podmínkách činnosti Komunistické strany Československa", která byla na pořadu jednání nejužšího vedení KSČ dne 20. srpna 1968, několik málo hodin, snad dokonce chvil před vpádem okupantů. Výňatky z této "Zprávy" otiskl v únoru 1969 týdeník TRIBUNA (č. 4) a potom ji 2. července téhož roku — údajně "v celém rozsahu" — přetiskl ústřední tiskový orgán čs. komunistů RUDÉ PRÁVO. O jeho text se v dnešním Sloupku opírám především.

O srpnu 1968 se již brzy po okupaci začaly z propagandistických center šířit legendy, že v Československu "řádil bílý teror", že vládl "stav blízký anarchii", že "byly ohroženy západní hranice" a také "vymoženosti socialismu" a pod. Řekněme si hned úvodem, že "Zpráva" taková tvrzení vyvrací — a jistě proti vůli těch, kdo ji publikovali, je dnes dokumentem, jehož obsah dokládá, že republika a ani vládnoucí KSČ "pomoc" ve formě tanků, samopalů a okupačních posádek nepotřebovaly.

Alespoň několik vět k historii "Zprávy". Připravil ji tzv. "útvar svobodné informace při sekretariátu ústředního výboru KSČ". Zde se z popudu nového, Dubčekova vedení strany scházely nejen údaje o náladách, převládajících ve stranických organizacích, ale i důvěrné materiály o akcích členských složek Národní fronty a tendencích a kontaktech nově vzniklých spolků, ať šlo o Klub angažovaných nestraníků, Klub 231, který sdružoval bývalé politické vězně, nebo o oživlého Junáka—Skauta a podobně.

Podle informací exilového časopisu SVĚDECTVÍ (Paříž, 1969, č. 34—35 36, str.: 220) měla debata o "Zprávě" o situaci "rozštěpit předsednictvo KSČ a připravit půdu pro rozkol v tomto vedoucím stranickém orgánu ještě před hodinou obsazení", již agenti Sovětů mezi jeho členy dobře znali. Jakmile by byli "dubčekovci" přehlasováni, měla prý být povolána "bratrská vojska". Ta si však ovšem raději přispíšila. Rozjetá mašina statisícových armád zřejmě nemohla a její velitelé nechtěli čekat, jak dopadne nějaké hlasování pár soudruhů, z nichž pro některé byla tak jako tak už připravena pouta a letadla k jejich únosu.

□

ZÁPAD NEOHROŽOVAL

Prvá část "Zprávy" pojednávala o hospodářské situaci, která samozřejmě ani tehdy nebyla růžová. Pro nás je zajímavá ta skutečnost, že v ní nenajdete ani slůvko o nějaké ekonomické "diverzi", či jiných nepřátelských aktech "imperialistů" — převážně amerických — o nichž se začalo hovořit teprve v pozdějších letech, aby se zdůvodnil vojenský zásah států Varšavské pětky.

Poučná je další kapitola, v níž se hovořilo o vnitřní situaci Československa. O prvních měsících roku 1968, které vstoupily do historie jako "pražské jaro", se ve "Zprávě" píše coby o údobí "prohlubování demokratické podstaty socialismu". Dodává se k tomu — 20. srpna 1968 — že "současná politika naší strany (KSČ) oslabuje na Západě hlavní argumenty antikomunistické propagandy", "vytváří se prostor pro toleranci vůči politice naší strany" atp. Velmi pozoruhodné je následující zjištění citovaného komunistického dokumentu:

"Významnou okolností je vztah kapitalistického světa vůči nám. Zvláště důležitá je tendence přes lokální konflikty ve světě zachovávat daný stav, rozdělení sfér vlivu mezi dvěma světovými velmocemi — SSSR a USA. Tím je dán i oficiální postoj kapitalistických států k našemu současnému vnitropolitickému vývoji. I když jistě nepřehlížejí tendence pro ně výhodné, navenek vyjadřují nejen nezájem, ale od událostí u nás se distancují. Nejvýrazněji tento postoj zaujímají Spojené státy, ostatně už od roku 1945. Francie nemá na přímé angažmá v našich záležitostech sil a v Německé spolkové republice je jasné, že jakékoliv ovlivňování z jejich strany je zcela neúnosné".

To byl velmi realistický odhad poměru zmíněných států k vnitropolitickému vývoji v Československu — jejichž lhostejnost potvrdil nejen jejich postoj k okupaci území bývalého spojence, ale ověřuje ji i současnost.

□

NA VNITŘNÍ FRONTĚ KLID

Pokud jde o poměry uvnitř republiky, tu se sluší zaznamenat, že zmíněná "Zpráva", diskutovaná ve vedení KSČ několik hodin před přepadem republiky, konstatovala "postupný vzestup důvěry v politiku strany". Doslova to znělo takto:

"Ještě na počátku dubna (1968) se pohybovalo vyjádření důvěry ve stranu mezi 42 až 53 procenty; v kulminačním bodě jednání ústředního výboru v červenci a jednání v Čierné nad Tisou dosáhlo vyjádření důvěry až 82 procent. Jednoznačně je veřejností akceptován závěr vytvářet socialistickou společnost na základě vlastních, specifických československých podmínek. Znatelné je uvolnění dřívějšího napjatého ovzduší".

V době, kdy byla tato fakta dávána dohromady, v Sovětském svazu, v Polsku, v menší míře v Mad'arsku, ve větší v Bulharsku a Východním Německu se psalo o "nebezpečí kontrarevoluce v Československu", nafukovalo se nebezpečí, hrozící prý ze strany "antisocialistických sil". Jak vyplývá z citované "Zprávy", vývoj ve státě k takovým tvrzením neopravňoval. Dnes je jasné, že těm "bratrským spojencům" šlo o psychologickou přípravu občanů na vojenskou intervenci, o niž bezesporu bylo na nejvyšších místech už tehdy rozhodnuto. Informátoři "útvaru svodných informací při ÚV KSČ", — i když se asi četní z nich snažili vidět spíše černěji, než růžově — "početnost kontrarevolučních sil a jejich předpoklady" odhadovali takto:

"Různé průzkumy z posledního údobí umožňují odhad, že s návratem kapitalistického zřízení je u nás ochotno souhlasit zhruba pět procent občanů s volebním právem, což je asi 400.000 lidí. Tímto konstatováním není ovšem řečeno, že jsou tito lidé ochotni pro změnu našeho zřízení něco aktivně dělat. Namnoze ne... Není vyloučeno, že by eventuální veřejně aktivní skupina, usilující o restauraci kapitalismu, nenalezla v uvedených pěti procentech obyvatel podporu."

Jisté obavy, nějaký strach tu však byl. Citovaná "Zpráva" to naznačuje v místech, kde hovoří o nadcházejícím mimořádném sjezdu KSČ, plánovaném tehdy na září 1968, a o všeobecných volbách, stanovených tenkrát na začátek roku 1970. Jak dopadnou?

Dočítáme se například: "Nedílnou součástí složitého a komplikovaného přerodu společnosti a strany je také hluboká krize jejího aparátu, který se ocitl ve vakuu své disfunkčnosti — (neúčelnosti), a který současně zjišťuje i neúčelnost své dosavadní kvalifikace a vynaložené námahy na tuto kvalifikaci, zvláště ve stranickém vzdělání".

Tuto komplikovanou větu lze říci jednodušeji: Komunisté, kteří se po desítky let vychloubali (— v čemž dnes zase pokračují! —), že mluví řeči lidu, se najednou při jeho volání po demokratizaci režimu ocitli ve vzduchoprázdnu. Aparátníci komunistické strany dostali strach, že nepřežijí konfrontaci se svobodně vyjadřovaným míněním. Není divu, že mnozí z nich si přáli "pomoc" od Sovětského svazu a ostatních "proletářských internacionalistů". Moskva tvrdila, že "spojenecké" armády byly do Československa "pozvány". Je jistě velmi zajímavé, že dodnes není známé třeba jen jedno jméno z oněch "vlastenců komunismu". Mají strach ještě i po deviti letech?

Na závěr ještě stručná poznámka. V RUDÉM PRÁVU z 2. července 1969 se úvodem k textu citované "Zprávy k situaci" píše doslova: "Publikujeme tento prvý pokus o zhodnocení důležitého vývojového období po lednu 1968 v celém rozsahu".

O tom je třeba pochybovat. Jak jsem se zmínil úvodem, výňatky z tohoto dokumentu přetiskla již v únoru 1969 pražská TRIBUNA. V jejím textu se v odstavci o politických stranách Národní fronty např. uvádí, že Slovenská strana obrody má 364 členů, že Strana slobody má pouze 248 členů — a že tedy vlastně vůbec nestojí za řeč. Čemuž se samozřejmě nedá věřit. Ještě méně pak RUDÉMU PRÁVU, které údajně otisklo "Zprávu" komunistického "útvaru svodné informace" v plném znění — *avšak například právě bez té "maličkosti"* — o stavu členstva slovenských "politických stran. Potom je samozřejmě možné, že vynechalo i jiné věci, které bychom si možná se zájmem přečetli. Jedno je jisté: kdyby šlo o nějaké třídně-imperialistiko - kontrarevoluční pikle, jistě by se byly do tisku dostaly. Bylo-li něco opomenuto, tedy asi doklady o opaku.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

August 21, 1976 — Vol. L, No. 34.

GRANATY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers

3720 West 26th Str.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Chartum. — Ve středu 4. srpna bylo v sudanském hlavním městě popraveno 81 předních účastníků na nepodařeném pokusu z 2. července — provést státní převrat a sesadit presidenta Gaafara Nimeiriho; 10 účastníků bylo odsouzeno na doživotí a 5 na 10 let vězení. Ve čtvrtek 5. srpna bylo popraveno dalších 17 extrémních levicových živlů. Jiných 210 lidí ještě čeká na rozsudky. Podle prohlášení Nimeiriho v tomto nepodařeném státním převratě, při kterém zahynulo na 800 lidí, měla svou účast Khádáfiho Libye. Libyjská vláda však toto tvrzení popřela.

• • •

Washington. — Podle odhadů US departmentu zemědělství bude Sovětský svaz mít letos velmi dobrou úrodu obilí. Sklidí ho více než odhadovaných 195 miliónů metrických tun. Přitom ještě koupí v tomto roce od Spojených států 9.5 miliónů tun obilí. Čeká se, že ostatní komunistické země východní Evropy, zejména Polsko a Východní Německo, koupí letos od Spojených států jako vloni 6 miliónů tun obilí. Loňská úroda obilí byla v Sovětském svazu katastrofální, neboť dosahovala pouze 110 miliónů tun. Sovětský svaz musil dovézt ze Spojených států 16.5 miliónu tun pšenice a kukuřice, což zde způsobilo, stejně jako v roce 1974, zasloužené lepší příjmy pro farmáře, ale zároveň i zvýšení cen potravin.

• • •

Istanbul. — Ve středu 11. srpna tři palestinští teroristé učinili na letišti v Istanbulu pomocí granátů a automatických střelných zbraní útok na řadu lidí, čekajících na odlet izraelského letadla do Tel Avivu. Turecká policie ihned zasáhla a zneškodnila teroristy. Přitom byli zabiti dva izraelští cestující, jeden americký diplomat židovského původu, jeden Japonec a jeden terorista; ostatní dva teroristé byli přemoženi a uvězněni. Oba tito teroristé tvrdili, že jejich čin byl odvetou za přepad letiště v Entebbe izraelskými komandy minulého 4. července. Rovněž řekli, že byli na svou akci připraveni v Tripolisu v Libyi. Ve Washingtoně Státní department prohlásil, že je nejvyšší čas, aby OSN positivně zakročila proti mezinárodnímu terorismu.

• • •

Cape Town. — Na černošských předměstích Kapského města došlo 11. srpna k pouličním bouřím, při kterých zahynulo 17 černochů. Tyto nepokoje začali černošští studenti, kteří si stěžovali na nerovnost černošských a bělošských škol. Demonstranti plenili obchody a veřejné budovy a zakládali požáry v autech. Při černošských bouřích v Jižní Africe od jejich začátku až do 11. srpna bylo zabito celkem 207 lidí, téměř vesměs černochů, a způsob, jakým tyto bouře vznikají, má jasně marxistickou pečeť.

• • •

Salisbury. — Mozambická armáda ostřelovala z moždířů po několik minut rhodéské pohraniční město Umtali, v němž žije 55.000 obyvatel. Bylo poškozeno několik domů, avšak nikdo nepřišel o život. Dva rhodéské jety vzápětí přelétly přes hranice do Mozambiku a má se za to, že zneškodnily tamní moždířové posice. Tato akce mozambické armády byla patrně odvetou za přepad rhodéskými vojáky tábora teroristů v Mozambiku 8. srpna, při čemž bylo zabito 300 guerilů, 30 mozambických vojáků a 10 civilistů.

• • •

Bar Harbor, Me. — Americkým vědcům se podařilo přivést na svět myš z myší buňky, nakažené rakovinou. Ku podivu však rakovinná buňka se přitom změnila v zdravou normální buňku. Vědci se domnívají, že studiem tohoto zjevu se jim může podařit najít nový způsob léčení rakoviny, bez chirurgie, ozařování či silných chemikálií; rakovinné buňky možná mohou být přímo přeměněny ve zdravé. Rovněž se domnívají, že bude možno nalézt cestu, jak obnovit amputované údy, a vysvětlit, proč buňky stejného genetického charakteru vyrůstají v rozličné orgány; v tělesná ústrojí, ve svalstvo, vlasy, zuby, nehty atd.

• • •

Chicago. — Důsledná politika pro omezení porodů už ukazuje své účinky například ve stálém klesání počtu žactva ve veřejných školách. Na chicagských předměstích musilo být nyní kvůli nedostatku žáků a finančním potížím propuštěno z práce 1,177 učitelů obecných a vyšších škol a 14 obecných škol bylo zavřeno.

• • •

Indianola, Ia. — Kapitán Eddie Allen provedl ve svých 79 letech svůj 3,524 seskok padákem, a to z balónu s výše 5.000 stop. Na neštěstí se však jeho padák tentokrát neotevřel úplně. Allen z toho vyvázl sice živý, avšak se zlomeninou nohy a pánevní kosti. Jakmile se uzdraví, zase chce pokračovat v této své zálibě. Přestane teprve, až "zestárne".

• • •

Mexico. — Teroristé "Komunistické ligy 23. září" se ve středu pokusili unést 50letou sestru nově zvoleného mexického presidenta José Lopez Portillo, který má nastoupit v úřad letos 1. prosince. Jejich pokus se však nepodařil. Jeden terorista byl zabit a čtyřem se podařilo utéci. Mexická policie už zatkla na 50 podezřelých osob.

• • •

Haag. — Tajemník Kissinger po skončení okružní cesty, při které navštívil šest zemí v Evropě a v Asii, řekl při tiskové konferenci v holandském Haagu, že právě teď by bylo třeba zahájit vrcholná jednání pro vyřešení libanonského problému a o skončení tamní krvavé občanské války. Spojené státy prý jsou ochotny zúčastnit se takových jednání, budou-li pozvány. Také řekl, že Spojené státy a všechny evropské země mají povinnost zabránit tomu, aby se neshoda mezi Řeckem a Tureckem ve věci hledání podmořských ložisek zemního oleje nevyvinula ve válečný konflikt. Posléze varoval Jižní Afriku, že se začíná krátit doba, kdy je ještě možno hledat nenásilné řešení její rasové otázky.

• • •

Bonn. — Věstník organizace "Ostpriesterhilfe", "Kirche in Not", přinesl zprávy očitých svědků o tom, jak dnes vypadá skutečný život v Jižním Vietnamu; světový tisk o této věci mlčí. K obávané "krvavé koupeli" tam sice nedošlo, avšak komunisté tam uživají obyčejného hladu k účinné "převýchově" obyvatelstva. Komunisté tam mají všeho dost; ostatní obyvatelstvo však trpí nezaměstnaností a velmi citelným nedostatkem potravin.

Všude, kde se asijští komunisté zmocní vlády země, nejdříve je obyvatelstvo hladem donucováno k přijetí komunistické ideologie. V této souvislosti komunisté dokonce mluví o "civilizační roli hladu". Do "převýchovných táborů" byli posláni armádní důstojníci, vládní úředníci, žurnalisté, umělci atd., a také kněží, jichž je zatím uvězněných asi 100; všichni tito chovanci, vyhublí na kost a u konce svých sil, jsou nuceni k těžkým pracím. Děti jsou vybízeny, aby udávaly své rodiče, a aby se "přidaly k revoluci"; zdůrazňuje se jim, že komunista je bez rodiny, bez vlasti a bez Boha. Asi 1,500 uprchlíků, kteří se v květnu vrátili z Guam, bylo ihned po svém příjezdu rovněž posláno do táborů k převýchově. Mnohé rodiny byly rozděleny. Jeden bývalý učitel píše: "Naše škola se stala popravištěm; lidé jsou tam biti, trýzněni, odsuzováni a usmrcováni. V naší vesnici nemáme ani chvíli klidu. Stále a stále jsou od nás požadovány nucené práce. Náš žaludek se den ze dne zmenšuje pro nedostatek potravin".

V horách a na území delty řeky Mekong sice dosud existují ohniska odporu proti komunistům, avšak postupně jsou likvidována a ti, kteří se vzdají, jsou z velké části postříleni, a ti, kteří v odporu vytrvávají, nemají žádný přísun zbraní ani střeliva a jejich situace je beznadějná.

• • •

Los Angeles. — Američanům se podařilo sestrojit atomové a vodíkové bomby, které mohou být zcela bezpečně přepravovány. Dojde-li např. k náhodnému zřícení letadla, které tyto bomby převáží, ani při nárazu nedojde k výbuchu, ani k rozšíření radioaktivních látek po okolí. Před 10 roky se ve Španělsku zřítil jeden US bombardér B-52, přenášející jednu vodíkovou bombu; přitom bylo radioaktivně zamořeno rozsáhlé území. K podobným nehodám došlo i jinde, avšak nyní je toto nebezpečí odstraněno.

• • •

Lima. — Když v říjnu 1968 se při státním převratě v Peru zmocnila vlády vojenská junta pod vedením gen. Juan Velasco Alvarado, nový režim sliboval, že nalezne střední cestu mezi komunismem a kapitalismem a tak přivede zemi do hmotného blahobytu. Země Třetího světa si tehdy vzaly Peru za svůj model k následování. Cizí firmy byly znárodněny a byla rozhodnuta radikální pozemková reforma.

Záhy se však ukázalo, že členové této junty byli sice dobrými vojáky a výmluvnými řečníky, avšak chatrnými národohospodáři. Šestnáct miliónům Peruánců se nevedlo o nic lépe, ba spíše hůře než dříve. Vláda chybovala špatným hospodařením a nesprávným plánováním, a také se jí nepodařilo odstranit korupci ani ve vlastních řadách. Příliš horovala o ideologii, a chyběly jí přitom odborné znalosti. Po těchto zkušenostech země Třetího světa přestaly brzy považovat Peru za svůj model pro hospodářský rozvoj. Při státním převratě v srpnu 1975 se stal presidentem Peru gen. Francisco Morales Bermundez, který se zprvu snažil zjednat nápravu mírně levicovou hospodářskou politikou a bojem proti korupci. Stát zavedl kontrolu cen a podílení dělnictva na výtěžku podniků; tím však byly mnohé soukromé podniky přivedeny na mizinu. Stát také znárodnil další podniky, které nebyly rentabilní. Inflace dosáhla výše 40 procent ročně; dluhy v cizině stouply na 3 biliony dolarů, a v roce 1975 peruánský zahraniční obchod jevil schodek ve výši 1 bilionu dolarů. Lid, zejména venkovský, začal hlasitě projevovat svou nespokojenost.

Dnes jsou vojáci u vládních otěží střízlivější ve svých heslech. Chodí jako "schlíplí" a slibují návrat k demokracii a k civilní vládě. V červenci 1976 president Morales Bermudez nahradil svého mírně levicového ministerského předsedu Maldonanda generálem Arbulu Gallianim, který náleží k politickému středu a nemá důvěru v levicovou ideologii a v levicové národní hospodářství. Zdá se však, že nápravu nezjednají vojáci, nýbrž ti, kteří opravdu rozumějí ekonomickým problémům.

• • •

Lisabon. — Dva roky a dva měsíce po státním převratě obdrželo konečně Portugalsko svou první demokratickou vládu. Ministerským předsedou se stal předseda socialistické strany Mario Soares; ministři jsou většinou socialisté, dva jsou "nezávislí" a tři "umírnění". Ze 400,000 nezaměstnaných této chudé země, čítající 9 miliónů obyvatel, je polovina bělošských uprchlíků z Angoly a z Mozambiku. Nová vláda se ve svém hospodářském programu prý pokusí smířit socialismus a soukromou iniciativu jako Švédsko. Mario Soares, zproštěný veškeré ideologické zkostnatělosti, se optimisticky domnívá, že tento vládní hospodářský program bude mít úspěch. Bude se snažit získat si spolupráci pracovních unií, z nichž některé, zejména ve městech, jsou v rukou komunistů a jiných extrémně levicových hnutí; zároveň však si také bude musit získat důvěru podnikatelů a hospodářských odborníků. Zdá se tato "socialisace" Portugalska při ponechání soukromé iniciativy opravdu podaří zatím není možno říci. Armáda, která bude udržovat v zemi pořádek, bude zároveň chránit Portugalsko před uchýlením se do marxistického socialismu, který by už nebyl demokratickým. President generál Ramalho Eanes už také zreorganizoval Revoluční radu, která má zůstat složena pouze ze spolehlivých důstojníků, opravdu chtějících udržet v zemi demokratický řád. Rudí dobrodruhové byli vyloučeni ze všech zodpovědných posic. Političtí pozorovatelé říkají, že svobodná západní Evropa bude musit Portugalsku všestranně pomáhat, má-li se udržet jako plně demokratická země.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

DOBA "BĚHEM ROKU"

21. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty sjednocuješ smýšlení věřících k jednomu cíli. — Dej nám, abychom s láskou plnili, co přikazuješ, — toužili po tom, co slibuješ, — a tak měli uprostřed proměn tohoto světa srdce tam, — kde je pravá radost. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY JOZUE
(Joz 24, 1-2a. 15-17. 18b)

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal předáky Izraele, jeho náčelníky, soudce a dozorce. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: "Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: Zda bohům, kterým sloužili vaši otcové za Řekou, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte.' Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!"

Lid odpověděl: "Daleko at' je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili bohům cizím. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, skrze které jsme procházeli. — I my budeme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!"

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 5, 21-32)

Bratři! Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Žena at' je podřízena svému muži jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako Kristus je hlava Církve, sám spasitel svého (tajemného) těla. Jako je církev podřízena Kristu, tak i žena má být svému mužovi podřízena ve všem.

Muži, každý z vás at' má svou ženu rád, jako si Kristus zamiloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil vodní očistnou koupelí a slovem. Tím si chtěl církev připravit zářící, bez poskvrny, vrásky nebo čehokoliv takového, ale aby byla svatá a bez vady.

Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak: dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údy jeho těla.

'Proto opustí člověk otce i matku a přilne k své manželce, a z obou dvou se stane jen jedna bytost.' Toto tajemství je veliké důležitosti; chci říci, že se uplatňuje na Kristu a církvi. A proto každý z vás měj rád svou ženu jako sám sebe, a manželka zase svému muži projevuj úctu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 6, 60-69)

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: "To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?"

Ježíš poznal sám v sobě, že učedníci na to reptají, a řekl jim: "Nad tím se urážíte? Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří." Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí.

A řekl: "Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce."

Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili.

Tehdy řekl Ježíš Dvanácti: "I vy chcete odejít?"

Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží."

+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1910

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Král jim také vykázal stravu na každý den ze svých pokrmů a z vína, jež on sám píval, aby tak chováni jsouce tři roky, potom službu konali před králem.

Byli pak mezi nimi z Judovců: Daniel, Ananiáš, Misael a Azariáš. A vrchní komorník dal jim jména: Danielovi Baltasar, Ananiášovi Sidrach, Misaelovi Misach, Azariášovi Abdenago.

Ale Daniel si umínil, že se neposkvrní něčím se stolu králova, nebo něčím z vína (jež bývalo napřed obětováno bohům), i prosil vrchního komorníka, aby nebyl nucen poskvrniti se. Bůh dal Danielovi, že nalezl milost a soucit před vrchním komorníkem. I řekl vrchní komorník Danielovi: „Bojím se pána svého krále, který vykázal vám pokrm a nápoj. Uzřísli totiž tváře vaše, hubenější než ostatních jinochů, souvěkých s vámi, uvalíte na mou hlavu soud králův."

Tu řekl Daniel služebníku, kterého byl ustanovil vrchní komorník nad Danielem, Ananiášem, Misaelem a Azariášem: „Zkus nás, prosím, služebníků svých po deset dní. Budiž nám dávána k jídlu zelenina a voda k pití. Ohledej pak tváře naše a tváře jinochů, kteří jídati budou pokrm královský, a jak uvidíš, nalož se služebníky svými."

I dal si říci v té věci a zkoušel jich po deset dní.

A po desíti dnech se ukázalo, že tváře jejich jsou lepší a tlustší nežli všech ostatních jinochů, kteří požívali pokrmu královského. Tedy služebník kázal odnášeti víno, jež měli píti a dával jim zeleniny.

A těm jinochům dal Bůh vědění a porozumění pro každé písmo a moudrost. Danielovi pak dal pochopení všech vidění a snů. Když pak se skončila lhůta, po které podle příkazu králova měli býti předvedeni, uvedl je vrchní komorník před Nabuchodonosora.

Král rozmlouval s nimi, a nenalezl mezi všemi takových, jako byl Daniel, Ananiáš, Misael a Azariáš. I zůstali ve službě králově. A ve všem, co se týkalo moudrosti a rozumu, nač se jich král tázal, nalezl v nich desetkrát více než ve všech hadačích a zaklínačích, kteří byli v celé říši jeho. Dan. 1.

Prozřetelnost Boží posílá Daniela mezi pohany.

Už roku 605 př. Kr. P. za panování krále Joakima v Judsku odvedl následník trůnu babylonského, Nabuchodonosor, několik mladíků ze vznešených judských rodin jako rukojmí do zajetí. Mezi odvedenými mladíky byl také patnáctiletý Daniel. Poněvadž Daniel pocházel ze vznešené judské rodiny, a poněvadž byl neobyčejně ušlechtilého zevnějšku a vzácných schopností, přijal ho král babylonský mezi své dvořany.

Na královském dvoře nepřestával Daniel dávati při každé příležitosti na jevo mysl zbožnou, oddanou jedinému pravému Bohu a dbalou zákona Božího. Své druhy předcházel vždy nejlepším příkladem. Jeho podivuhodná moudrost získala mu mimořádnou přízeň babylonského krále. Prorok Ezechiel, který působil současně s Danielem mezi judskými zajatci v Babylonii, zahrnuje Daniela velikou chválou.

Obdivuhodné sebezapření.

Vstup Danielův ku královskému dvoru byl posvěcen vzácným skutkem. Daniel si totiž umínil, že ze všech sil se vynasnaží, aby nemusil jísti a píti královská jídla a nápoje. Podle israelského zákona měl se Israelita i výběrem jídla rozlišovati od pohana. Nesměl na příklad požívati vepřového masa a j. Kromě toho pokrmy i nápoje se u pohanů zasvěcovaly modlám. Proto Daniel odhodlaně žádá, aby nemusil jísti s královské tabule.

A přece tato jídla jistě byla nadmíru chutně a lákavě připravena. Chápeme, že Danielovi bylo třeba silného sebezapření, aby odolal přirozenému živočišnému pudu po chutných, na pohled pěkných a vonných pokrmech a nápojích, kterých druzí labužnicky a dosyta si dopřávali. Duch Danielův, od mládí vycvičený v sebepřemáhání, vládl pevně nad tělesnými žádostmi. Snažnou a vytrvalou prosbou vymohl si u královského úředníka, že mu bylo dovoleno spokojiti se zeleninou a vodou. Když mu to podmínečně bylo dovoleno, byl šťasten. Radostně

Pokračování na str. 5.)

"Vídeňský Denník"

(Krátká zpráva o tom, jak zakládali naši vídeňští krajané svoje první noviny před 126 lety ve Vídni.)

Byl to list politický. Veliké hnutí politické r. 1848—49 minulo i zůstavilo značné ochabení mysli. Jevilo se to brzo v novinářstvu. Kromě úředních novin nestávalo ve vlastech našich žádného orgánu veřejného mínění. Tento neutěšený stav věcí pohnul několik osvícených a o věc národní pečlivých mužů, aby ve Vídni založen byl denní list jazykem českým vydávaný. První peněžitý základ (8000 zl.) zjednán jest obětovnými dávkami předních šlechticů českých. V čele byli oba knížata ze Schwarzenberka Adolf a Karel, Bedřich kníže arcibiskup Pražský, knížata z Lobkovic Jiří, Jan a Ferdinand, kníže z Lippe-Schaumburka na Náchodě, kníže Alois z Lichtensteina, hrabata z Thun-Hohensteina Leo, Bedřich a František, hraběnka Leopoldina z téhož rodu, hrabě Eugen Černín, kníže Paar, hrabě Harrach, hrabě Trautmannsdorf a Robert baron Hildeprant.

"Víd. D." začal vycházeti počátkem měsíce července 1850. V redakčním výboru zasedali p.: dr. J. A. Helfert, dr. Ant. Beck, spoluadministrátor, Josef Jireček a redaktor Jan Votka. Předplatní cena listu, denně ve velkém folio z tiskárny Otců Mechitaristů vycházejícího byla 10 zl. Ke konci prvního půlletí rozesílalo se okolo 400 výtisků. Předplatitelů bylo z Čech 184, z Moravy 70, z Uher 38, ze Slezska 3, z Vídně 10, z jiných zemí 20.

Z předních předplatitelu budte jmenováni: Kardinál arcibiskup Pražský, spišský biskup Ladislav Zaboyský, biskup budějovský Val. Jirsik, biskup djakovecký Jos. Jiří Strossmayer, probošt Václav rytíř Václavíček, velmistr řádu křižovnického Jakub Beer, opat rajhradský Schlossar, nadinženýr Fr. Kazda, dr. Josef Hamerník, major Mauric Fialka, setník Emanuel z Friedberka, vrchní státní zástupce V. E. Hikiš, děkan Ant. Marek, gen. prokurátor Frant. Hanrich v Prešpurce, Františkáni ve Hlohovci (Fraštáku), v Nitře, v Kremnici, benediktini a jesuité v Praze a mnoho jiných duchovních a civilních národně uvědomělých osob. Také řada spolků čtenářských a besed dostavila se.

Po vypršení prvního roku, t. j. počátkem měsíce července 1851 přešla redakce na Hermenegilda Jirečka, jenž od 1. ledna 1851 byl redaktorem přílohy Vesna.

Tiskový účet (bez papíru) vykazoval v I. čtvrtletí 1522 zl., v II. 2097 zl., v I. čtvrtletí 1851: 1840 zl., ve II. a III. 3510 zl., ve IV. 1159 zl.

Vlastního příjmu docílilo se 5068 zl.

"Víd. D." přestal vycházeti koncem r. 1851 po půldruhém roce svého trvání . . .

("Vídeňské svobodné listy")

(Pokračování ze str. 4.)

a vděčně sytil se den co den prostou zeleninovou stravou a žízeň zaháněl vodou. Půst od masa a od vína Danielovi na zdraví neuškodil. Naopak upevnil jeho zdraví a zkrášlil jeho zevnějšek. K tomu nebylo ani třeba nadpřirozené zázračné pomoci Boží. Zelenina totiž, jak je známo, má přirozené výživné vlastnosti, které podporují tělesné zdraví. Přísně zachovávaným půstem nad to Daniel ukázal, že z poslušnosti k zákonu, diktované láskou a věrností k Bohu, není mu žádná oběť a žádné sebepřemáhání těžkým.

Půst a lékařská věda.

Není rozumné pohrdati postem, jenž jest projevem nadmíru důležité křesťanské ctnosti: střídmosti. Mnozí lidé v naší době bohužel střídmosti a tudíž i postem pohrdají. A přece věda lékařská od svého vzniku nepřestává hlásati a znova a znova lidem opakovati, že střídmost a tedy i půst jsou vynikající oporou tělesného zdraví.

Chceš-li si zachovati duševní i tělesnou svěžest, uskromňuj se v jídle. Když si v nejlepším jídle, přestaň. Nevybírej si jen zvláště chutné pokrmy: silně kořeněné, masité, sladké! Nejídej příliš často. Stačí třikrát denně. — Takové a podobné příkazy dává věda lékařská všem lidem dobré vůle, to jest těm, kteří chtějí skutečně pečovat o svoje zdraví.

Co přikazuje Církev o zdrženlivosti od masa a o újmě v jídle.

Jestliže tedy Církev katolická ukládá věřícím půst od masitých pokrmů nebo půst újmy v denním jídle, ukazuje tím cestu k zdravé střídmosti. Požadavky její nejsou nijak upřílišněné: „V památný den Umučení Páně v pátek nesmíš jísti masitých pokrmů, taktéž ani na Štědrý den, Popeleční středu, na Bílou sobotu dopoledne a sobotu před Svatodušními Svátky. — Mimo tohoto postu, jsi-li starší jedenadvaceti let, jsi povinen v ustanovené dny zachovávati půst újmy, to jest máš se spokojiti s jedním nasycením za den. Pracuješ-li však těžce, nebo máš-li více než šedesát let, můžeš se v ony ustanovené dny vícekráte najísti." Katolický křesťan, který dobrovolně a s plným vědomím ruší povinný půst, dopouští se pokaždé těžkého hříchu.

Půst od masa a dispense od tohoto postu.

Zvláště významný je půst od masa. Proto půst od masa musí zachovávati všichni katoličtí křesťané od sedmiletého dítěte až po starce. Ani těžká práce neosvobozuje od tohoto postu. Výjimky jsou pouze tyto: Půst od masa přestává, připadne-li na *postní den zasvěcený svátek*. V *nemoci* platí: „Jez, co ti lékař poručí! Ve velikém nedostatku a bídě platí zásada: „Jez, co máš! Vojáci, četníci, služební, cestující, kteří postního jídla nedostanou, nedopouštějí se hříchu, jí-li v postní den masité pokrmy. — V poslední době zmírnila Církev půsty od masa do té míry, že je dovoleno v pátek a ostatní postní dny používati k přípravě pokrmů sádla nebo tuku ze slanin.

(V olom. arcidiecési ku přípravě pokrmů i švarků.)

Sám si ještě postů přidej!

Kdo církevní posty zachovává, nejenom, že si zdraví nepoškodí, ale naopak zdraví svému velice prospívá. Dobře učiní, kdo posty povinné rozmnoží posty dobrovolnými.

Vzácný zisk duše z povinného i z dobrovolného postu.

Půst však má ještě mnohem vyšší účel než zdravotní. Má člověka učiti odříkání a má mu získávati vzácné zásluhy pro věčnost. Pán Ježíš svým dlouhým čtyřicetidenním postem upozorňuje důrazně, že „ne samým chlebem živ jest člověk". To znamená: nejen z požívání pokrmů má člověk užitek. Odpírali si křesťan masitých pokrmů v postní dny, nebo ujímali si v jídle v určité dny a činili to ochotně a rád, aby ukázal, že z lásky k Pánu Bohu dovede vládnouti nad svým tělem a nad svými smysly, získává své duši užitek neporovnatelně větší a nepomíjející. K dobrým skutkům modlitby a almužny patří nezbytně půst.

Slavný církevní učenec o postě.

Svatý Basil Veliký píše: „Co jest starobylé, jest ctihodné. Starobylost postu měj tedy v úctě. Jest totiž půst tak starobylý, že začal býti zároveň s člověkem, byv přikázán v ráji. První postní zákon obdržel Adam, aby nejedl se stromu poznání dobrého a zlého. Slova Boží: „Ať nejíš," jsou příkazem postu a zdrženlivosti. Kdyby se byla postila Eva, nebylo by bývalo třeba postu nám. Neboť zdraví nepotřebují léku, nýbrž nemocní. Hříchem jsme upadli do nemoci, nechť se tedy vyléčíme pokáním. Avšak pokání bez postu je nemyslitelné." — „Postem dávej Bohu zadostiučinění! Poněvadž jsme nezachovali postu, byli jsme vyhnáni z ráje. Postíme se tedy, abychom se tam opět navrátiti mohli. — Půst tvoří světce, silným síly přidává. — Půst poskytuje zákonodárcům moudrost, jest ochranou dobré duše a bezpečným společníkem těla. — Půst zahání pokušení, pěstuje zbožnost, jest ostražitým vůdcem ve bdění a prvním stavitelem střídmosti. — V boji půst zvyšuje statečnost a v pokoji učí tichosti. — Zkrátka řečeno, můžeš se přesvědčiti, kteříkoliv se stali svatými, že v postu měli návod k životu důstojnému Boha. — Půst nese naše prosby do nebe, stává se modlitbám křídly, kterými se vznášejí k Bohu."

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

STAVOVSKÉ A KOLEKTIVNÍ SEBEVĚDOMÍ NOVINÁŘOVO

(Pokračování z min. čísla.)

Jak často se stalo, že herec, jenž v jednom divadle sklizel vavříny, v jiném úplně zapadl, podobně jako žurnalista, který si v jednom listě získal určitou čtenářskou obec, ji přestoupením do jiného listu ztratil a nové nenabyl. Dále, jak řečeno, obliba u obecenstva neznamená vliv ani v novinách ani v divadle. A konečně rozpor mezi dvojím životem: V divadle králem a v životě proletářem, v novinách rádcem a kritikem státníků a v životě anonymní veličinou, známou jen určitému kavárenskému okruhu v nejlepším případě. Herec a žurnalista mají společno to, že se musí vždy znovu vživati do nejrůznějších situací a že jen velmi, velmi málo jich se stane primadonami. Každý má maršálskou hůl v tornistře. Ale poněvadž většinu z nich život zklamal, jsou přesvědčeni, že jenom nepřízeň osudu jim zabránila této maršálské hole se zmocniti. Ale i ten herec malých šarží a ten lokálkář je přesvědčen o své nezbytnosti a nenahraditelnosti, shlíží s patra na sosáky, jichž jde dvanáct na tucet, kdežto on jest podle svého mínění jedinečný. Skoro v každém malém herci a žurnalistovi je kus uneuznaného genia. Proto i v žurnalistovi, podobně jako v umělci, jest vždycky kus bohémské nenávisti ke společnosti, jež ač pomáhá tvořit její ideály nebo dělat dějiny si ho dostatečně neváží. Kus duševní povahy anarchistovy jest v každém i v nejkonservativnějším žurnalistovi (Haman: Duševní povaha „anarchisty. Knihovna Rozhledů XXIV.).

Tedy vidíme: Na jedné straně jeví se snaha noviny úplně zkomercialisovati a zmechanisovati a tím také zmenšiti poptávku po individualitách, nahraditi osobní autoritou kolektivní, udělati šéfa administrace, politického sekretáře, důležitějším, než publicistu, nahraditi "denního spisovatele" rutinérem, žurnalistou "vyučeným", zatlačiti individuality mezi spolupracovníky externí, a na druhé straně stálá potřeba talentů, darů nenaučitelných a hrdost na tyto dary — tento rozpor mezi rutinérem a talentem tvoří dva základní prvky, z nichž se vyvíjí stavovské sebevědomí žurnalistovo.

I sebe menší žurnalista jest neobyčejně žárlivý na svou zdánlivě nenahraditelnou práci a pohrdá šosáky, kteří se živí zaměstnáním pravidelným a jednotvárným. (Jest známo, že právě mnohotvárnost a honba za aktualitou každému žurnalistovi učaruje tak, že těžko se vrací z novin do občanského povolání.) Na druhé straně organisace novin působí, že musí těm lidem se zajištěnou existencí záviděť a že se domáhá stavovských výhod cestami zcela střízlivými. Jest nepřítelem buržoovým, ale touží po buržoasních životních formách. Jest idealistou, ale sahá k prostředkům třídního materialismu. Zápasí v něm stále duch kolektivní s duchem individualistickým. To se v poslední době projevilo několikráte při mzdových bojích žurnalistů. Žurnalista starého typu lnul vždy upřímně ke svému listu. "Blattgefühl" tomu říkali Němci. Typem by tu mohl býti Bolz z Freytagových Žurnalistů. Když však nedávno hrozila v Berlíně stávka redaktorů, ukázalo se, že tento cit pro list může se dostati do povážlivého konfliktu se zájmy stavovskými. Jak může stávkovati redaktor konservativního listu, který denně stávku ve svém listě zavrhuje jako protiprávní akt? (Streik der Redakteure: Tagebuch XXI. 1921.) Jak může redaktor měšťáckého listu býti organisován odborově v socialistické organisaci, jak se již stalo v Berlíně, ve Vídni a snad i jinde? (Fresch: Der reaktionäre Genosse: Welt am Montag 1921.) Tu jde o typ žurnalisty, který nedává listu již svou osobnost, nýbrž pouze určitou práci, práci naučitelnou, rutinu dovednosti, ale nikoli srdce a duši, neboť moderní mechanism nemá poptávky po těchto artiklech. Správně napsal J.J. David, že se objevilo, kterak odchod individualit noviny nezničí. Jen v prvních stadiích potřebují prý noviny autorit. Pak prý jsou autoritami samy.

Z tohoto rozporu mezi talentem a rutinérem vyplývá ve stavovském sebevědomí žurnalistů především velké cechovní sebevědomí.

(Pokračování)

Černošské bouře v Jižní Africe pokračují

Johannesburg. — Na černošském předměstí Johannesburgu Soweto asi 20.000 černochů demonstrovalo 4. srpna proti vězení bez soudu lidí, zatčených tamtéž při prvních bouřích, k nimž došlo letos v červnu. Demonstranti chtěli pochodovat na vnitřní bělošskou část Johannesburgu, avšak policie jim v tom zabránila. Při srážkách byli zabiti tři černoši. V následujících dnech černošské bouře pokračovaly také v jiných černošských čtvrtích Johannesburgu, jakož i na černošských předměstích v Pretorii, Durbanu a East Londonu. Bylo vypleněno několik obchodů, škol a administrativních budov a zpřevráceny a zapáleny desítky policejních aut.

Ministerský předseda Vorster prohlásil, že vláda je ochotna slyšet stížnosti černochů, že však nepřipustí povstání proti své autoritě. Ministr spravedlnosti Kruger oznámil, že napříště bude po celém území Jižní Afriky prováděn zákon Transvaalu o předběžné vazbě, který opravňuje držet ve vězení bez soudu po neurčitou dobu osoby, podezřelé z podvratné činnosti. V těchto šesti posledních dnech bylo při srážkách s policií zabito 11 černochů, zúčastněných na pouličních bouřích.

Rhodésie napadla základnu guerilů v Mozambiku

Salisbury. — Rhodéská armáda podnikla v neděli úspěšný útok proti jedné základně černošských teroristů v pohraničním Mozambiku, odkud teroristé předtím ostřelovali z moždířů základnu rhodéské armády a odtud podnikali do Rhodésie vpády a různé jiné nepřátelské akce. Přitom bylo více než 300 guerilů pobito. Od začátku tohoto roku Rhodésané zabili celkem 542 černošských guerilů. V Rhodesii podle odhadů operuje asi 1200 černošských guerilů a v Mozambiku jich je trénováno dalších 4 až 6 tisíc. Guerilové zabili v Rhodésii letos už 19 bělochů.

Vyjeďte si výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; souhory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Šikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

NAROZENINY JMENINY A JUBILEA NAŠICH ČTENÁŘŮ

V úterý, 17. srpna, etih. bratr **PETR PAVLIŇÁK**, O.S.B., poctivý údržbář sázecích strojů v bývalé tiskárně Národa a Katolíka, (o jehož 80. narozeninách jsme nedávno psali) si náhodou v řeči vzpomněl, že před 42 lety (právě na den) začal s tehdejším ct. bratrem Rudolfem službu údržby sázecích strojů. Osm let před tím už ale začal v bývalé Tiskárně českých benediktinů na Allport st. pracovat. Tím tedy dovršil celé půl století pokorné a pečlivé služby v apoštolátu českého krajanského katol. tisku v Americe — pro Boha, víru a náš lid — z lásky ke Kristu a k rodné naší vlasti. Patří k těm tichým, pečlivým vytrvalcům, o nichž svět neví, ale kteří svou svědomitostí a denní pravidelností vykonali v životě víc, než leckterý dějinami opěvovaný hrdina.

Bez jeho vydatné pomoci bychom se byli nemohli v dnešním chicagském VELEHRADU hnout, protože nebyl a dosud není na tak odbornou práci — rozebrání, sestavení a opětné rozběhnutí tří sázecích strojů — dostatek peněz. Proto mu vedle modlitby aspoň tímto způsobem chceme veřejně poděkovat za jeho vydatnou pomoc ještě před jeho odchodem na odpočinek do klástera v Lisle.

Drahý etih. bratře, za všechnu Vaši pomoc a rady — přijměte naše Pán Bůh zaplať!

Fr. Vojtěch

Vedle Njd. svatoprokopského Otce opata Tomáše Havlíka, který měl trpělivost s našim stěhováním, jsme zavázáni vděčností ještě etih. bratřím z Lisle **RAFAELU** a **JIŘÍMU**. K jejich práci se ještě vrátíme při jejich blízkých jubileích.

Dne 29. srpna se v plném zdraví dožívá 82 let náš pilný čtenář a dobrodinec, **GUSTA LOSOS** z Chicaga, který tentýž den oslaví zároveň i svůj svátek — sv. Augustina.

Zdraví, štěstí, dlouhá léta, vinšujeme Vám.

REDAKCE

V Libanonu se opět jedná o příměří

Bejrut. — V libanonském hlavním městě pokračují pouliční boje mezi pravicovými křesťanskými směry a levicovými mohamedány; moždíře a kulomety dosud neumlkají. Pravicová vládní vojska nyní po pádu tábora palestinských uprchlíku Tal Zaatar soustředila své úsilí proti dvěma základnám palestinských guerilů, na území v horách 20 mil severovýchodně od Bejrútu, (proti městům Aintourah a Metein). Syrská vojska postupují proti těmto oběma základnám z druhé strany.

Yasser Abed Rabbon, jeden z vůdců palestinských guerilu, vyhlásil všeobecnou mobilisaci všech schopných palestinských uprchlíku, mužů i žen, k hájení "palestinské revolucc" a národní existence Palestincu. V Libanonu žije asi 400,000 palestinských uprchlíku.

Libanonský president Suleiman Franjieh, jehož úřad skončí 23. září a který ve skutečnosti nikdy opravdu nevezinoval, požádal obě válčící strany, aby uzavřely příměří a tak umožnily nově zvolenému presidentu Elias Sarkisovi "položit základy nového režimu".

Mezitím obě strany, jevec vyčerpáním únavu, začaly znovu vyjednávat o uzavření příměří. Je možné, že Palestinci se rozhodnou vyklidit své obě horské základny bez boje. Prostředníkem při tomto jednání o 54. příměří je egyptský generál Mohammed Hassan Ghoheim, velitel 2300 vojáků Arabské ligy, dohlížejících v Bejrutu na letiště a na "zelenou linku", oddělující od sebe obě válčící strany.

Kuwait požádal v Kahýře země Arabské ligy, aby zorganisovaly vrcholnou konferenci pro skončení občanské války v Libanonu.

OSEM ROKOV SOVIETSKEJ INVAZIE ČESKOSLOVENSKA

Pokiaľ Češi a Slováci budú žiť, budú vzpomínať na august 1968. Asi tak, ako sa hnedˇ po augustových udalostiach v Československu hovorilo na adresu Sovietov: "Sedem rokov sme na Vás čakali (čas po nacistickej okupácie) a tisíc rokov na Vas nezabudneme". Je august, je čas na veci, ktoré sa pred 8 rokmi odohrali si vzpomenuť.

Na tieto dni roku 1968 vzpomína aj Nataša Gorbaněvska, t.č. v Paríži, poetka, účastníčka hnutia za ľudské práva, matka dvoch detí, ktorá sa účastnila demonstracie na moskovskom Červenom námestí proti okupácii Československa 25. augusta 1968, bola vezneňa a prešla a prekonala peklo duševného aj telesného utrpenia. Časopis Svědectví č. 51. cituje jej zážitky:

"Rozpravaniu o demonstracii som sa rozhodla predoslať úvod, v ktorom sa striedali úryvky zo sovietskych novín so správami o vstupe vojsk do Československa, o mitingoch, na ktorých sovietsky ľud jednohlasne pozdravil bratskú pomoc... Tieto dokumenty sa striedali s československými dokumentami, s československými správami o prepade, s československými výzvami o pomoc, ktore boli adresované celému svetu, bratským krajinam, stranám, odborom, národom bratských krajín a v prvom rade ruskému národu...

Pozorne som sledovala udalosti v Československu, rovnako, ako mnohí moji priatelia. Bola som trochu vo výhode, lebo som priamo mohla čítať československú tlač — dovtedy, kým ju predávali v stánkoch... Bolo to obdobie, ktoré — i keď vy mu hovoríte iba pražská, československa jar — bolo jarou nás všetkých; príkladom, že sú možné neozajstné zmeny v rámci systému, v ktorom žijeme. Pamätám sa, ako sme si pri oslave nejakých narodenín pripili na KSČ. Aj nás samých prekvapilo, že je taký pripitok možný. Uverili sme v socialismus s ľudskou tvárou.

Augustové udalosti, ako vidieť aj z tohto krátkeho úryvku mali odozvu aj tam, kde sa najmenej dalo očakávať, v samotnej Moskve. Dnes vidíme, že sa tieto udalosti, podobne ako tie za Mnichova, zapísali do dejín svetových, že sa často pripomínajú a citujú ako otrasné varovania sovietskej vierolomnosti, sovietskej zrady a podlosti. Nám tá spontanná vôľa a mohutný prejav národa (napriek 21. ročnej komunistickej indoktrinacie a bezprikladného útlaku) ist' vlastnou cestou, cestou slobody a pravdy dodáva nezlomnej viery v silu národá, ktorá brány pekla prekona. August 1968 je ďalšiou nenapraviteľnou trhlinou, po Číne a Jugoslavii, v jednoliatosti sovietskeho dominia; otriasla vieru v socialismus vôbec a uvedla v pohyb pozvoľny, pokračujúci rozklad sovietskej obludy, zrodenej z nenávisti a živiacej sa z násilia nepravdy.

Dr. M. Ferjenčík

PROHLÁŠENÍ K 21. SRPNU 1976

S každým dalším uplynulým rokem od záludného přepadu Československé republiky útočnými armádami Sovětského svazu a jeho vazalů, dne 21. srpna 1968, světová veřejnost si stále méně uvědomuje dosah a rozsah nesmírného utrpení českého a slovenského národa.

A přece od onoho krutého dne se potupa, vykořisťování a útlak těchto vyspělých středoevropských národů mnohokráte znásobily a při pohledu na celý průběh dějin od komunistického puče v únoru 1948 nabyly nesporný ráz plánované kulturní genocidy dalších původně nezávislých národů imperialistickým Sovětským svazem.

K osmému výročí této brutální vojenské invaze a okupace Československého státu bezohlednou silou považuje Světová Reprezentace Československého Exilu za svou povinnost připomenout celému zbytku dosud nezávislého svobodného světa, že umlčený československý lid nepřestává věřit v konečné vítězství pravdy, spravedlnosti a důstojnosti člověka na této zemi a v to, že po přejití vichřic hněvu božího nad zpohaněným světem se vláda československých věcí opět vrátí do rukou českého a slovenského národa.

V duchu dějinného díla "učitele národů", Jana Amose Komenského, jeho KONSULTACE — bezpečné to cesty k dosažení světového míru vzděláním, sociální spravedlnosti a zvýšením morální a náboženské úrovně lidu — obracíme se dnes ke všem svobodným a nezávislým národům světa, jakož i k oprávněným mluvčím všech porobených národů, aby s důstojným mírem ve vlastních srdcích a s důsledným odporem proti jakékoliv tyranii kdekoliv na světě pokračovali v boji za uplatnění Charty Lidských Práv do všech důsledku a na všech kontinentech světa.

Neboť, vpravdě, jen takový vnitřní mír v lidských srdcích a takový soustředěný odpor proti každému druhu násilí a moderního otroctví kdekoliv na světě mohou jednou přinést žádoucí pokoj a bratrské soužití celému lidstvu.

Del Mar, dne 21. srpna 1976

SVĚTOVÁ REPREZENTACE ČESKOSLOVENSKÉHO EXILU v duchu Komenského KONSULTACE

Momentky z pražských ulic při vpádu "bratrských vojsk" do Československa 21. srpna 1968.

● CÍRKEVNÍ A NÁBOŽENSKÁ SITUACE V ČSSR

Rev. Alexander Heidler, S.T.D.

Většina komunistických režimů vychází ve svém vztahu k církvím ze zásady odluky státu od církve. V Československu naopak už roku 1947 prohlásil profesor Zdeněk Nejedlý, jeden z vedoucích ideologů strany, že "u nás odluka nebude". Tehdy, před komunistickým převratem, to znělo jako politické vábení věřících, hlavně katolíků. Brzy se však ukázalo, co to má znamenat v praxi. V říjnu 1949 byl vydán zákon 218/49, který už dost jasně vykládá tento "neodlukový" systém. Stát sice něco málo přispívá na církevní, hlavně personální účely, ale za to si vymiňuje absolutní poslušnost církevních představitelů. Jde hlavně o takzvaný **"státní souhlas"**, který musí mít každý duchovní, aby mohl vykonávat svou službu. Dozorčí orgány státu, strany a bezpochyby i tajné státní policie — často v jedné osobě — mu mohou vzít "souhlas" kdykoli a pod jakoukoli záminkou. Žádný duchovní nemá na "souhlas" zákonem zaručené právo — a tím méně se může proti odnětí "souhlasu" odvolat. A kdo ztratí "souhlas", může být kdykoliv potrestán, jestliže přece plní duchovní úřad, třebas i v soukromém kruhu přátel. Celý tento systém se nazývá dnes už zcela otevřeně **"neodlukový systém státního dozoru nad církvemi"**. Tímto uzákoněným systémem si režim vytvořil "legální" základnu k terorizování církví a k negativní selekci jejích duchovních. Nejméně inteligentní a ustrašení duchovní se mají dostat na nejvlivnější místa a naopak. I horlivý biskup je například bezmocný, když si chce ve významných farnostech uchovat dobré kněze, jakmile je příslušný státní dozorce chce odsunout na zapadlé venkovské fary, kde jejich vliv bude minimální. Stačí říci: "Buď půjde tam a tam — nebo mu vezmeme souhlas!" Stejně vydírán bývá jednotlivý duchovní správce sám, žádá-li se od něho, aby něco podepsal, přečetl v kostele, nebo aby zajel na nějakou "mírovou" schůzi. Stále musí bojovat ve svědomí, co ještě smí učinit, aby nebyl zbaven státního souhlasu a nemusel jít jako ostře střežený dělník pracovat do továrny.

Dříve to všecko bývalo zdůrazněno zatýkáním, mučením a vězením mnoha duchovních. To je dnes výjimka, ale tím ostřejší je morální nátlak, který jsme naznačili, a který se v praxi projevuje také nekonečnými výslechy a šikanami. Někteří představitelé církví, po roce 1969, zvláště Církve česko-bratrsko-evangelické, projevili přání, aby jim stát raději nic nedával, ale také od nich nic nechtěl. Ale s touto myšlenkou neprorazili. Hlavní stoupenci této snahy prostě ztratili souhlas.

Tento "neodlukový systém státního dozoru nad církvemi" se nápadně projevuje zvláště při náboženské výchově dětí. Nábožensky vychovávat děti mimo rodinu a veřejnou školu je zakázáno. (Jednotlivě na faře to jde, nemá-li zase pan farář strach, ale jména těch dětí jsou také zapsána na MNV pro dobu dalšího povolení ke studiu.)

Ve škole trvá možnost zapsat děti na nepovinné hodiny náboženství. Často je to však jen formalita. Ředitelé a učitelé škol podrobují rodiče i děti takovému nátlaku a často diskriminaci, že většina rodičů ustoupí. S bídou se pak sejde jedna třída pro všechny ročníky školy. Zde by bylo pedagogickým divem probudit ve všech přihlášených dětech opravdový zájem. K tomu přistupuje okolnost, že řadě kněží, kteří mají souhlas pro farnost, bývá odmítán souhlas pro školu — a není snadné získat hodnotnou náhradu.

Podobně se tento systém projevuje v seminářích a vůbec ústavech, kde se mladí lidé připravují na povolání duchovního. Předem státní orgány vylučují řadu skupin, například ty, kdo už začali jiné studium nebo jsou absolventy odborných škol. Mezi ostatními se státní orgány bez ohledu na úsudek představitelů církve snaží pod "politickými" záminkami co nejvíce kandidátů vyloučit. Tak vzniká de facto, i když ne de jure katastrofální numerus clausus — a v něm ještě často negativní selekce. Zjevně jde o to, aby duchovenstvo postupně vymíralo. Také v profesorském sboru teologických fakult se po určitých změnách v letech 1968—69 zase provádí negativní selekce.

Stejně usměrněná je katolická charita, která se v praxi smí věnovat rekreaci duchovenstva, omezené výrobě devocionálií a vydávání přísně střežených náboženských tiskovin. Pro lid vycházejí jen dva týdeníky, české a slovenské "Katolické noviny". Jsou nuceny uveřejňovat prorežimní projevy usměrněného Sdružení katolického duchovenstva "Pacem in terris" a leckdy i jiné politicky agresivní články. Zbytek jsou náboženské stati, které mají zvláště v Bratislavě povahu žákovských kompozic na předkoncilní témata. Přibližně totéž lze říci o obou časopisech pro duchovenstvo "Duchovní pastýř" a "Duchovní pastier".

Roku 1950 byly pouhým policejním zásahem, který nemá právního základu, zrušeny všechny katolické řeholní společnosti. Roku 1968 se vytvořily aspoň malé komunity mužských řádů při bývalých řádových kostelech, a větší komunity řeholních sester, často i mimo zdravotní ústavy, kde směly dosud pracovat. Také se řády mohly starat o dorost: mužské tím, že zájemce posílaly do ústředních seminářů, ale s určením pro řád; ženské řeholní společnosti směly přijímat jednotlivé novicky, mimo jiné i proto, že státní činitelé uznali naprostou nutnost nových ošetřovatelek debilů a nevyléčitelných mrzáků, o které by se jiné ženy nechtěly starat. Husákovou normalizací od roku 1969 a zvláště 1970 se všecko vrátilo do starých kolejí. Žádný mužský řád nesmí přijímat dorost a malé komunity byly postupným přesazováním rozptýleny. Ženským řádům byla odňata jakákoli možnost vnějšího působení. Starší sestry byly přestěhovány do zchátralých starobinců, mladší se musily vrátit k těžké práci mezi debily a mrzáky — a to tak, aby nepřišly do styku s normálními lidmi, nebo s těmi, kdo se pravděpodobně uzdraví a do života vrátí. Lásky k bližnímu se tedy využívá, ale vírou nesmí být nikdo nakažen! Pokud ústavy, vedené sestrami, vůbec mohou přijímat dorost, pak se dbá o to, aby se nové pracovnice formálně nestaly řeholnicemi. Majetek, který řeholnice získaly mimo řečené ústavy, byl bez náhrady zabaven.

Pro katolíky je zvláště bolestná otázka biskupů. Ze čtrnácti československých diecézí a jim podobných církevních oblastí mají pouze dvě sídelního biskupa, Nitra a Banská Bystrica. Tři další oblasti mají apoštolské administrátory s biskupským svěcením. Devět oblastí spravují "kapitulní vikáři" nebo prostě "ordináři", většinou zvolení pod státním nátlakem nebo přímo státem dosazení. Diplomatické pokusy Vatikánu dosáhnout snesitelnějších poměrů měly úspěch jen 1965; byly naopak z církevního stanoviska neúspěšné roku 1973 a nyní očividně stagnují. Není bez zajímavosti, že vedoucí církevního oddělení při federální vládě Karel Hruza, je patrně přímý agent KGB, kterého proto poslouchají i jeho "nadřízení" ve státní a stranické hierarchii Československa.

Tímto "neodlukovým dozorem státu nad církvemi" se československé církevně politické poměry liší od jiných komunistických režimů, zvláště od polského. Pokud jde o Sovětský svaz, platí tam de jure přísná odluka. Ta se však projevuje tím, že se sice státní, stranické a policejní orgány stejně pletou do vnitřních záležitostí církví, jenomže stát nedává církvím zpravidla žádné finanční podpory, leda, když si je představitelé církví vyslouží mimořádnou kolaborací.

Není pochyby o tom, že při tomto vnějším ochromení přece křesťanské náboženství v srdcích a v rodinách může žít a žije. Protože je však celý systém založen na dozoru, musí se věřící obávat diskriminací. To se projevuje například tím, že navštěvují bohoslužby tam, kde nejsou známí a totéž platí i o křtu dětí a církevních sňatcích.

OD POLÁRKY K JIŽNÍMU KŘÍŽI . . .

(Dokončení)

O tom, co se dělo, jsme se mnoho v Santiagu dověděli, ale omezené možnosti nám nedovolují se o tom v rámci tohoto krátkého líčení rozepisovat.

Stejné, ne-li větší horko než v Santiagu nás čekalo v Buenos Aires, v metropoli rozrušené země, která se nachází více méně v občanské válce, se dalo navenek usoudit snad jen podle neprůstřelných krunýřů policistů na hrudníku. Jinak se žije, jí a pije zdánlivě bezstarostně především to prostřední nutno silně podtrhnout; beztak jsou argentinské steaky světoznámé. Dík značné inflaci pesos, přijde přes půl talíře velký a 2 cm vysoký steak z nejlepšího masa jen na 2 americké dolary. Podobně výhodně lze nakupovat zejména kožené zboží, ve kterém Argentina nabízí úžasný výběr. Sami Brazilci jsou na to žárlivi, ač je jejich země nejprůmyslovější na středo- a jihoamerickém subkontinentu ale bohužel také nejdražší. Skupina brazilských turistek se dostala ve Fóz do Iguaçu při celní prohlídce do potíží, když došlo k proclení nadměrného počtu kožených módních doplňků argentinské výroby.

Co jsme my hledali v Iguazu? ... v tak bezvýznamné vesničce v džungli, zajímavé jen tím, že leží na hranicích třech států: Brazilie, Argentiny, Paraguaye. Ony vodopády Iguazú. Každý popis musí zůstat nedokonalý, o to víc náš zkrácený připomeneme jenom, že Niagára jen slabě konkuruje, a že řadíme Iguazu vedle Machu Picchu a Rio de Janeiro k největším a nejstrhujícím podívaným Jižní Ameriky, které se nám na našich cestách naskytli — a kterým se už asi nic nevyrovná, leda snad plavení voru Amazonkou, ale to si necháme na příště . . . !

Za nepředstavitelného parna jsme se přeplavili přes hraniční řeku a po brazilské straně se dotrmáceli k letišti. Poněvadž z nás lilo jako z vodopádu, po startu z rozžhaveného letiště nám přišlo v letadle všechno tekuté vhod, od vody až po víno. Za necelou hodinu letu jsme obloukem přeletěli nad lesem mrakodrapů a vystoupili na letišti, které nesvědčilo zrovna o tom, že by se jednalo o saopaulské internacionální. Naštěstí jsme ještě včas byli upozorněni na to, že nejsme u našeho cíle, ale v Curitibě! Teprve když jsme po další půlhodině dvakrát zakroužili nad mamutím kolosem, jakým je sedmimiliónový Sao Paulo, poklepali jsme si na hlavu, jak jsme se mohli jen tak splést ... však se nám tedy zdála ta Caritiba přece jenom trochu malá. Tak skončilo jedním malým dobrodružstvím ono velké dobrodružství, jež by se trochu nadneseně dalo nazvat: "Od Polárky k Jižnímu kříži . . ."

Sedíme nyní vlastně pracujeme na misijní stanici v Sao Paulu, přímo na obratníku Kozoroha, odkud posíláme pozdravy a vzpomínky vám všem, kteří jste měli na naší cestě nějakým způsobem podíl, ať již přímo, či v myšlenkách.

V Sao Paulo, první den brazilského podzimu 1976.

Honza

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
Náš krajan FRANK FOLTÝN, evropský automechanik v ní zahajuje provoz od 1. srpna 1976.
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce milí čtenáři.,

Bůh se opět smiloval a vyslyšel modlitby za můj šťastný návrat z nemocnice. Tentokráte nebylo tolik tělesných bolestí jako při dřívějších operacích, ale za to bude více nových starostí. Milí čtenáři, psaní zkušeností a zážitky z pobytu v nemocnici nejsou vždy radostné, ovšem ze stránky zkušenosti musíme říci, že dnešní lékařská věda je tak vyspělá, že případy, které ještě před nedávnem byly smrtelné, jsou dnes ve většině případech vyléčitelné. Zvláště jsou případy onemocnění rakovinou (Cancer). Kolik lidí žije a mají jen polovinu plic. Právě zde u nás v San Antoniu je člověk 76 roků starý; polovina jeho plic byla zachvácena rakovinou. Podrobil se operaci, polovina jeho plic byla operativním zákrokem vyňata a tento týden odjel se svojí manželkou do New Yorku: jeli autem, které tento člověk řídil. Na povrchní nádory se dnes nepoužívá skalpel (nůž), ale laserový paprsek, o kterém vám budu dnes vyprávěti.

Když vstoupíme do jednoho operačního sálu onkologického ústavu, tu nevidíme prostornou místnost, kde se pod ostrým světlem lamp skláněji lékaři nad pacientem, ležícím na operačním stole. Vstoupíme do dosti prostorného kabinetu, bez tradičního přístroje pro narkózu a beze stolku, na kterém při normální operaci leží mnoho lesknoucích se operačních nástrojů. Nemocný je v místnosti sám, zdá se jako by pohodlně seděl ve speciálním křesle a poslouchal tiše znějící hudbu uklidňující jeho nervy. Stěny místnosti jsou šedavě modré a pacient má tmavé brýle. Nad obnaženým nádorem se pomalu pohybuje raménko malého přístroje, od něhož se táhnou kabely do vedlejší místnosti. Tam je umístěna hlavní část laserového zařízení a z této místnosti slyšíme tlumené zvuky kvantových generátorů. Práci aparatury tu nesleduje lékař, ale technik. Lékař-chirurg sedí až ve třetí místnosti za řídicím pultem u televizní obrazovky na niž se přenáší silně zvětšený obraz nádoru pod okulárem tubusu. Tubus, to je raménko přístroje, které se pohybuje nad nádorem, a vyzařuje laserový paprsek, který na povrchu i do hloubky nádor ozařuje. Pozorovateli se zdá, jakoby se do živého těla vbodávala jedna malá ohnivá jehla za druhou. Ovšem, bodnutí těchto paprsků jsou blesková, takže pacient je vůbec necítí. V laserovém paprsku je zkoncentrováno tisícekráte více energie, než na příklad ve slunečním paprsku i kdyby byl tou nejlepší optikou zaostřen do tenoučké jehly. Mocná síla těchto paprsků je však odměřena do mikrodávek, které jsou bezbolestné, ale současně velmi účinné. První laboratorní experimenty kolem roku 1964 ukázaly, že laserové paprsky jsou schopny rozrušit rakovinnou tkáň, která po ošetření laserem odumře. Na ozařovaných místech se utvoří stroupek, který aniž zanechá jizvu, nakonec odpadne. Experimenty dále prokázaly, že působení laserových paprsků je zcela bezbolestné a neškodné. Rentgenové a Gama záření jsou sice silnější, ale jejich působením odumírají zároveň s nemocnými i zdravé tkáně. Naproti tomu laser zasahuje přesně jen ta místa, která určí lékař. Intensita (síla) paprsku se vypočítává a určuje podle barvy a průzračnosti nemocné tkáně nádoru. Při tom se používá vynikající vlastnosti laseru, kterou je možné zobrazit poměrně jednoduchým fysikálním pokusem. Vložíme-li zelený gumový balónek do balónku bílého, nafoukneme je a potom je protneme červeným paprskem rubínového laseru, praskne jen ten balónek zelený; jeho barva totiž nejvíce pohlcuje světelnou energii příslušného úseku spektra. Tak je tomu i u nádorů, které mají vždy zvláštní zabarvení. Již kolem roku 1968, se pomocí laseru začaly na klinických odděleních onkologických ústavů léčit některé formy zhoubných i nezhoubných nádorů. Od té doby sta a sta pacientů už prošlo úspěšným vyléčením pomocí speciálních laserových přístrojů. Na konečné závěry je ale milí čtenáři, ještě brzy. Pro některé zhoubné nádory se nedá považovati dvouleté pooperační období za dostatečné, aby byla prokázána naprostá jistota vyléčení. Spolu s impulsovými lasery se v onkologických ústavech zkoušejí též lasery s nepřetržitým působením. Jejich paprsek je schopen odřezati nádor lépe než operační nožík, protože současně zatavuje okraje řezu. Tím zabraňuje krvácení. Je to zvláště důležité, když se operují vnitřní tělesné orgány bohatě zásobené krví.

Lékaři-chirurgové věří, že se uskuteční dávné přání lékařů nekrvavé operace. Musím podotknouti ,že při mé třetí operaci bylo použito laseru na otevření rány, odkud byl vyoperován nádor. Je tomu již kolik roků a dodnes nevím, byl-li to nádor zhoubný či nezhoubný. Ovšem, co mě mohl dáti Jáchymov! Pomocí laseru se dnes uskutečňují možnosti, které se ještě nedávno zdály fantastické. Téměř všechny látky, včetně biologických sloučenin, se vyznačují určitým stupněm pohlcování světla: stačí jen vybrat potřebnou délku vlny, aby se zářením ovlivnila práce fermentů, hormonů a vitaminů. Toto vše zároveň s laserovými paprsky slibuje býti opravdovým převratem v onkologii a tím i v celé lékařské vědě, která vede nemilosrdný, ale nadějný boj s nejhorší lidskou nemocí — rakovinou. Jen, milí čtenáři, nečekati! Jakmile se objeví náznak nádoru, je nutné jíti k lékaři!

Vážená redakce, milí čtenáři, končím. Jsem zase doma největší radost měl náš Františk, když si zase tatínka vezl domů.

Děkuji vám všem za modlitby; modlím se, abyste všichni byli uchráněni před touto nemocí a nemuseli psáti ty smutné zkušenosti. Prosím o modlitby za staré a nemocné; všechny vás pozdravují. Bůh vám všem žehnej, zvláště na zdraví a spokojenosti.

Karel Pekárek

****

P.b.J.K.

Vážená redakce ,milí čtenáři!

Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás. Jaká to vážná chvíle onoho Kristem rozhodného Kristova volání: "pojď za mnou"! Jaký to závažný okamžik v životě člověka, když vyzvaný opustí vše světské a pomíjející a kráčí za ním; aby jako kněz žil a pracoval podle Kristova evangelia.

Milí čtenáři, jak jste už četli, dne 29. července tomu bylo 25 let, kdy byl vysvěcen na kněze šéfredaktor našeho nového Hlasu Národa, Dp. Vojtěch Vít, benediktin z Československa. Byl vysvěcen na kněze daleko od své rodné vlasti — v Belgii. Nebylo mu přáno, aby sloužil svou primiční mši sv. ve svém rodném kraji, proslaveném Boženou Němcovou, Václavem W. Tomkem a Alois Jiráskem. Poslušen hlasu svého Pána, odchází hlásati svaté Evangelium do daleké Afriky. Přináší radostnou zvěst lidem černého světadílu, že lidský život nekončí hrobem, ale životem věčným. Učil je žít v lásce a zároveň jim přinášel civilisaci.

Po své misijní činnosti přichází Otec Vojtěch do krajanského Chicaga a dělá vše co je zrovna třeba, aby svým krajanům a každému potřebnému sloužil. Tak nám to vše o něm napsal Jaroslav Orlický a jsme mu za to vděčni, kdo jsme Otce Vojtěcha osobně dosud nepotkali.

Drahý duchovní Otče Vojtěchu Víte, přejeme Vám a modlíme se za to, aby Bůh Vám dopřál hojnost zdraví do dalších let práce, abyste s Boží pomocí a všech našinců dobré vůle mohl dokončit započaté dílo a v životě ještě potkal ty, kteří v něm budou pokračovat pro Boha, církev, národ, vlast i naši Ameriku.

Upřímně Vaši Pekárkovi

MINNESOTA:

Cténá redakce!

Prosím o změnu adresy neb jsem se přestěhovala z **Mandan N. Dak.** do **Hutchinson Minn.** Aby to nešlo jen, tedy napíši pár řádků, ale neumím psát tak, jako třeba dlouholetá dopisovatelka pí. Kuchtová z Kalifornie. Byla jsem velmi překvapená nad tou smutnou zprávou o jejím úmrtí. Musela jsem zaplakat jak mě to dojalo a hned jsem se pomodlila za její duši. Už ji vypadlo péro na vždy z ruky. Zajisté Bůh ji odměnil věčnou slávou. Jak je škoda těch dobrých starých dopisovatelů! Třeba jako byla pí. Šimůnek a taky jiné. S jejími náhledy jsem vždy musela souhlasit. Často na ně vzpomínám; tak se to pěkné četlo od nich. Když H. N. dojde vždy čtu dopisy a pak teprve všechny jiné zprávy. Kdybychom bývali nedostali za Katolíka v náhradu Hlas Národa, nevím, *co bychom si počali a a kam* bychom se obrátili. Takhle jsme všichni spojeni jako jedna rodina a dobře si rozumíme.

Vezmu to jen zkrátka: Tady v Minn. jsem pár týdnů. Měli jsme tady už velké sucho a velká vedra, až 95 st. a víc každý den; jeden den to přeskočilo přes 100 st. Ale po několika týdnech sucha přišel dvakrát déšť hned pak se ochladilo a úroda sojbínu a kornа vypadají dosti pěkně. Teď je obava, aby nepřišel brzy mráz. Také zahrádka je pěkná. Už jíme svoje brambory a jiné zeleniny; některé rajče má libru.

Abych už ukončila a nezabírala lepším dopisovatelům místa.

Vy, paní Vašičková, napište zase něco. Vždy se dívám po Vašem dopisu. E. B. a p. Pekárek a všichni ostatní, jen pište často. Vás tam v N.

OZNÁMENÍ SŇATKU

MANŽELÉ HARNOVI a NOVÁKOVI

z Cicera, Ill., oznamují všem přátelům a známým, že sňatku jejich dětí

ZDENKY HARNOVÉ
s
JANEM NOVÁKEM

bude požehnáno v kostele sv. Prokopa v Chicagu, Ill., 1641 S. Allport St. v sobotu, 21. srpna 1976 v jednu hodinu odpoledne při svatební mši sv., kterou bude sloužit kaplan našich českých bohoslužeb v Chicagu Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

Přejeme jim hojnost zdraví, vzájemné úcty, lásky a trpělivosti k postupnému společnému vytváření životní spokojenosti a rodinné pohody. Klademe jim na srdce, aby nikdy nezapomněli na naše společné exilní povinnosti k národní sounáležitosti a solidarity s nesvobodnou vlastí, kterou jim bude den jejich sňatku — 21. srpen — vždycky připomínat.

K tomu všemu jim pokorně vyprošujeme Boží požehnání.

RODIČE HARNOVI a NOVÁKOVI

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Dak. všichni pozdravují, zvlášť Tebe, Št'epánko Kalvoda a Mrs. Chýla; stýská se mi po Vás a po těch známých!

Vaše čtenářka

Anna Brychta.

□

Milá paní Brychtová,

Vaši adresu jsme Vám hned změnili, aby se na to nezapomnělo. Teprve pomalu to dáváme po večerech v našem chicagském "VELEHRADU" do pořádku. Až bude jednou čas, pak třeba našim čtenářům napíšeme veselé vyprávění o tom našem neveselém a složitém stěhování tiskárny na Allport do nového působiště. Byli jsme na to jen tři, někdy čtyři, a tak se nám i při stěhování adresáře přihodila malá nehoda, která nám dost věcí zbytečně zkomplikovala.

Jste hodná, že nezapomínáte na ty dlouholeté zasloužilé dopisovatelky — že jste se za † paní Kuchtovou pomodlila, a že vyzýváte všechny ostatní, aby se pustili do psaní.

Z redakce Vás pozdravujeme, všechny Vaše známé taky, a někdy se za nás pomodlete. Zase napište!

Fr. Vojtěch

SAN ANTONIO, FLORIDA:

Vážená redakce, milí čtenáři,

Již je tomu 8 roku! Dne 21. srpna 1968 "bratrské" *armády Sovětského svazu a sovětských satelitů zákeřně přepadly "bratra satelita" – Československo.*

Za uplynulých osm roků se situace v Československu dle bláboleni vedoucích kolaborantů prý znormalisovala. Co tato normalisace znamená? Opět jsou na hranicích v provozu elektřinou nabité dráty, hlídají tám se psy a samopaly sovětští a čs. pohraničníci, aby jim z tohoto odrátovaného komunistického ráje nikdo neutekl. V plném provozu jsou internační tábory, věznice, žaláře a blázince; snad aby pomohly odstraňovat bytovou krizi. Soudy plní na sto procent přísuny vězňů do pracovních táborů a soudí lidi nadále podle postoje ke komunismu. V zemi je na výši diskriminace: profesoři, doktoři a spisovatelé, kteří nesouhlasí s Husákem, pracují jako pomocní dělníci, zatímco partajní lokajové zaujímají vedoucí místa. Vlastním vládcem je sovětský velvyslanec a na plnění rozkazů Moskvy jsou zde sovětští poradci. Na vše dohlíží všemocná a jen Moskvě zodpovědná tajná policie K. G. B. Takova je ta normalisace Husáka, Štrougala a Bieláka. Mezi lidmi panuje nedůvěra a strach. Zatímco v kapitalistickém světě je nadbytek potravin, v tom komunistickém ráji lidé stojí dlouhé fronty i na brambory.

Když se tak člověk zadívá do minulosti, přemýšlí a posuzuje důvody okupace, tu přicházejí různé myšlenky a jedna se stále vrývá do paměti. Nebylo to celé pověstné "Pražské jaro" rafinovaně sehrátou komedií Sovětů a několika osvěčených kolaborantů? Nebyl Dubček jen nastrčenou figurou, aniž znal celé to rafinované pozadí? Nebyli Smrkovský, Černík a ostatní vedoucí Pražského jara pouhými figurami, jichž se chtěla komunistická strana zbavit? V té době měla Moskva svého s členy strany a vlády, byly jen sprostou komedií ze strany Sovětů, neboť plán přepadení byl již do všech podrobností vypracován. Vždyť po zkušenostech ve Východním Německu v roce 1953 a v Maďarsku v roce 1956 bylo jasné, že Sověty nikoho nepustí dobrovolně ze svého smrtícího objetí. Sověty i dnes dobře ví, co se odehrává zde v Americe a čeká se jen, jak dopadnou volby. Pamatujeme se dobře na bezmocné gesto presidenta Johnsona, kterému Sověty předem oznámily přepadení Československa. Moskva dobře vidí, že američtí liberálové z obou stran, jsou jejími nejlepšími pomocníky na ovládnutí světa. Západ a zvláště americká vláda, senát a kongres se nechtějí vidět tu zákeřnost a prohnanost Sovětů! Za těch osm roků, které uplynuly od okupace Československa, jsme zažili další zklamání: padnul Vietnam, padla Angola, jeden africký stát za druhým padá do objetí Sovětů a Amerika nedělá nic v domněnce, že se jí to netýká. Kdy se konečně Amerika probudí a vezme si poučení z varování Solženicyna, Sacharova a dalších ruských intelektuálů? Kdy prohlédne tu sovětskou rafinovanost, že žádná smlouva, žádné ujednání není pro Sověty závazné? Nejlépe to dokázala naposled Helsinská dohoda! Jediné čeho se Sověty boji a co respektují je síla, sevřená pěst, schopná udeření, je-li toho zapotřebí.

Zatím Amerika krmí hladový komunismus a pomáhá mu svou technikou, asi v bláhové domněnce, že dojde k výhodnému obchodování mezi Moskvou a Washingtonem. Je smutnou skutečností, že zde v Americe máme mnoho liberálních politiků, kteří ve své politické naivnosti si nevidí ani na špičku vlastního nosu.

Jak oznámilo pražské ministerstvo v září 1968, při přepadení Československa hordami komunistů přišlo o život 112 osob, z toho bylo přímo 87 zastřeleno a 735 zraněno. Hospodářské škody, způsobené okupanty, činily třicet miliard korun; náklady okupace činily půl miliardy denně. Ovšem, nesmíme zapomenouti, že od doby okupace, "bratr osvoboditel" Sovětský svaz, dále otevřeně vybrakovává československé hospodářství. Jen uranová ruda z Jáchymova, ta svou cenou kryla celý státní rozpočet! Ovšem, Sovětský svaz si ji bere zadarmo, (prý za osvobození) ale jaké? O svobození od svobody.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím tuto smutnou úvahu; prosím o modlitby za starý a nemocný a pomodlemě se za náš zotročený lid v našem krásném Československu. Všechny vás pozdravují. Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek.

Východní Asie opět postižena prudkými otřesy země

Manila. — V pondělí 16. srpna brzy po půlnoci byla v době dvou hodin tři místa ve východní Asii postižena prudkým zemětřesením. V čínských provinciích Kansu a Szchwan, 700 mil jihozápadně od Pekingu dosáhlo zemětřesení výše 7.9 stupně na Richterově stupnici; podle úředního vládního prohlášení z Pekingu toto zemětřesení způsobilo jen nepatrné škody.

Dále byl postižen zemětřesením jih filipínského ostrova Mindanao. Toto zemětřesení, měřící na Richterově stupnici 8 stupňů, způsobilo obrovské škody. Podle prvních odhadů při něm zahynulo více než 3,000 osob, a to zejména následkem mořského příboje s 15 stop vysokými vlnami, který zemětřesení doprovázel, dalších 2,000 osob je nezvěstných a na 30,000 lidí je bez přístřeší. Filipínská vláda posílá do postiženého území masivní první pomoc.

Posléze se také otřáslo mořské dno u Nové Guineye; toto zemětřesení měřilo na Richterově stupnici 8.1 stupně.

Nechceme být nijak pověrčiví, ale letošního roku je těch otřesů země až nápadně příliš mnoho: od Itálie přes Rusko a Čínu až do těchto asijských oblastí. Nejsou to náhodou výmluvná znamení, připomínající všemu lidstvu, aby "šlo trochu do sebe", umělo si odpouštět, (zvláště v křesťanských a katolických rodinách), aby si dovedli lidé pomáhat a nepachtili se tolik jen za věcmi pomíjejícími? Vždyť stačí, aby se země trochu zachvěla a všechna lidská díla padají do sebe jako domečky z karet!

PIKNIK

ODBOČKY "28. ŘÍJEN"

ODBOČKA NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ "28. ŘÍJEN"

zve Vás srdečně na piknik, který se koná

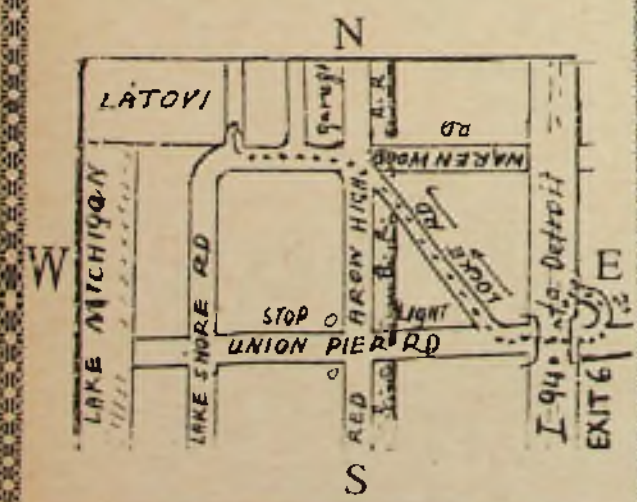
v NEDĚLI, 5. ZÁŘÍ

u bratra Emanuela Láta v Lakeside, Mich., u Union Pier

O jídlo a pití bude postaráno, jen prosíme, abyste si přinesli židle, případně stolky a plavky.

PIKNIK SE BUDE KONAT ZA KAŽDÉHO POČASÍ

JEĎTE PODLE PŘILOŽENÉHO PLÁNKU

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Všem našim přátelům a známým oznamujeme smutnou zprávu, že nám odešla na věčnost naše drahá manželka, matka, babička a sestra, paní

CATHERINE VONDRUSKA

rozená MACH

Zemřela tiše v Pánu v pátek 13. srpna 1976 ve věku 66 let. Narodila se v Československu, do Ameriky se přistěhovala před 52 lety, a po celý život žila v osadě Bl. Anežky české v Chicagu a byla členkou sesterské pojišťovací Jednoty řádu katolických lesnic.

Pohřeb naší drahé zesnulé se konal v úterý, 17. srpna 1976 v 9 hodin ráno z pohřebního ústavu NOVORUL Memorial Chapel do kostela Bl. Anežky české a odtud na hřbitov sv. Vojtěcha v Niles.

Za tichou soustrast a vzpomínku v modlitbě na drahou zesnulou prosí:

JOSEPH VONDRUSKA, manžel;
RICHARD VONDRUSKA s choti ELOISE, syn;
JEAN (Edward) HUGHES, LILIAN (Bob) CHANDLER, dcery;
pět vnuků, sestry a bratři.

SPORT

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

PELÉ BUDE HRÁT V CLEVELANDU

Je to téměř neuvěřitelné, ale je tomu skutečně tak: "Král fotbalu Pelé dal svůj 1250 gól!" Stalo se to předminulý týden ve Filadelfii, kde hrál brazilský internacionál svůj 1295 zápas. Skvělým gólem po sólové akci zajistil vítězství 2:1 svému mužstvu New York Cosmos, které bude hrát ve středu 1. září 1976 na Clevelandském stadiónu v 8 hodin večer utkání severo-americké fotbalové ligy.

Pelé, který krátkou dobu nehrál pro utrpěné zranění, předvedl jeden ze svých nejlepších výkonů na půdě Spojených států, když unikl obráncům a z hranice pokutového kopu nezadržitelně vstřelil do sítě svůj 1250 gól! Bylo to ve čtvrté minutě, když převzal ve středu hřiště přesnou přihrávku Itala Giorgia Chinagiiho a sólově dal branku. Doufáme, že i nám v Clevelandu ukáže svoje umění. Už se těšíme na zápas. Zajistěte si předem vstupenky, neb mám dojem, že stadión bude zaplněn. Vždyť přijede nejlepší hráč světa, 36letý Pelé a na svém dresu má pověstnou 10.

*

OTEVŘENÝ TURNAJ HOKEJISTŮ

Prvého turnaje o "Kanadský Pohár" se mohou zúčastnit hokejisté — amatéři a profesionálové; vítěz dostane $100,000, druhý inkasuje $75,000 (a i poslední šesté místo je $45 tisíc). Navíc prémie vítěze bude $50,000 a poraženého $25,000. Mistři Čechoslováci, Sovětský svaz, Kanaďané a Američané mají hrát; také Finsko a Švédsko. Zástupce Sovětského svazu oznámil, že po tom, co se stalo na olympiádě, když nebyl vydán jejich závodník, že Sověti asi nebudou hrát. Nechají si ujít velký finanční přínos do jejich pokladny? Budou je Čechoslováci následovat? To se brzo ukáže, neboť už 3. září má začít turnaj v Montreale zápasem Československo a Sovětský svaz. Dále se bude hrát v Torontě a ve Filadelfii 7. září Američané s Československem. V této soutěži především jde o tučné prémie: také určitě i o prestiž. Tvrdá příprava na tento "Kanadský pohár" už začala a Čechoslováci trénují v Garmiši. Obhájí si své prvenství Čechoslováci a vyhrají pohár? Ať vyhraje nejlepší mužstvo a odnese si honosný kanadský pohár! Přejeme turnaji hodně zdaru!

ZP

DOJMY ÚČASTNÍKA SLETU V CURYCHU

Měl jsem to štěstí, že jsem se zúčastnil dvou Sletů pražských, jako cvičenec a tří Sletů Sokola v zahraničí, jako divák. Vím tedy, co to Slet je.

Čtvrtý Slet Sokola v zahraničí, pořádaný letos v Curychu, překonal však moje očekávání mírou nečekanou. Sletu předcházel v pátek 2. července 1976 seznamovací večírek a v sobotu Sokolská akademie mimořádné umělecké úrovně. Oba večery, pořádané v největších sálech Curychu, byly vyprodané a na mnohé se nedostalo.

Ale to, co přinesla neděle, neočekávali i ti největší optimisté. Mnohatisícová návštěva zaplnila tribunu dlouho před zahájením.

Ve dvě hod. odpoledne toto množství vyjadřuje potleskem i provoláváním svoje uspokojení nad nekonečným průvodem, zpestřeným množstvím praporů, vlajek a krojovaných skupin. Před každým oddílem je nesena tabulka s označením původu a domovské země každé sokolské jednoty. Slétli se zde sokolíci a sokolice z celého světa. Z Ameriky, Kanady, Brazilie, Argentiny, Afriky, Austrálie, Francie, Itálie, Lucemburska a pořádajícího Švýcarska. Dík Americké Obci Sokolské, která se poprvé oficiálně Sletu Sokola v zahraničí účastnila, byla americká delegace nejpočetnější. Slaví v ten den i dvousté výročí Spojených států amerických. Je zdravena ohlušujícím potleskem a provoláváním Nazdar a sláva Americe. Účast z celého světa naplnila slova sokolské písně: "A byť i cesta daleká, ta sokolíka neleká".

Od vystoupení k vystoupení se nadšení stupňuje. Ale zdá se, že dostupuje vrcholu při cvičení žen s kužely. Sokolky americké i evropské předvedly zde něco jedinečného. Ladnost, elegance a jistota cvičenek přivedly diváky do "varu".

Ale co následovalo při společném vystoupení mužů a žen, to již je těžké vyjádřiti. Je to neuvěřitelné, ale je tomu tak. Prožíváme ovzduší pražských Sletů. Návštěvníků se zmocňuje nepopsatelné nadšení; jásot do ochraptění, smích a pláč, objímání cizích si lidí, spojených povznášejícím okamžikem vzájemné národní a sokolské sounáležitosti. Hrdlo stažené, nelze jásat. Ale v ústech slano slzami, za které se nestydím. Vždyť prožívám něco, v co jsem již nedoufal. Sokolský Slet v tom nejkrásnějším smyslu slova. Sokol žije! A jak žije! Lví silou, vzletem sokolím ku předu kráčejme! Kam? Do sokolského hnízda. Do svobodné Prahy!

Projev přednesený 8. 7. 1976 na českém rozhlase manž. Pražákových v Clevelandu. Stanice WXEN.

petr horák:

OLYMPIJSKÉ STÍNY

První srpnový den udělal tečku za průběhem montrealské olympiády. Myslím, že nikdo nemůže být tentokrát průběhem a okolnostmi, které olympiádu provázely, bezvýhradně potěšen. Před zahájením her znemožnila kanadská vláda s ohledem na Čínskou lidovou republiku start sportovcům dlouholeté členské země olympijského hnutí, Čínské republiky na Tajvanu, pod jejím jménem. Pořadatelská země tak nesplnila slib, daný před udělením čestného práva pořádat olympiádu. Na 30 afrických zemí opustilo sportovní kolbiště na protest proti účasti Nového Zélandu, jehož ragbisté hráli v Jihoafrické republice. V průběhu her prosadily Sovětský svaz, Senegal a Súdán rezoluci, podle níž byla Jihoafrická republika vyloučena z mezinárodní lehkoatletické federace, ačkoli většina členů předsednictva federace byla názoru, aby Jihoafrická republika dostala více času k integraci svých družstev. Sovětský moderní pětibojař Oniščenko byl usvědčen z podvodu a vyloučen z olympijské soutěže. Sovětský svaz původně odvolal účast svého družstva ve vodním pólu z další soutěže, když ztratilo šanci na dobré umístění. Zdůvodnil to údajnou nemocí sovětských hráčů. Teprve, když mezinárodní plavecká federace označila tento sovětský krok za vrcholně nesportovní, sovětský tým hrál dále. Během olympijských her došlo ke kontroverzním situacím v souvislosti s údajným sovětským ovlivňováním rozhodčích ve skocích do vody a sportovní gymnastice. Na základě důkazů o užívání anabolik byli diskvalifikováni československý vzpěrač Pavlásek, americký vzpěrač Cameron a polský diskař. Lékaři v Montrealu měli důvodná podezření, že některým sportovcům byla před závodem obohacována krev. Kdekdo se tázal, kde to zmizela jakákoli sportovní morálka?... Čtyři rumunští sportovci požádali v Kanadě o politický azyl, a jako důvod uvedli, že chtějí svobodu. O asyl požádal rovněž sedmnáctiletý sovětský reprezentant ve skoku do vody, Sergej Němcanov. Představitel Sovětského svazu v Mezinárodním olympijském výboru, Smirnov, původně pohrozil, že sovětští sportovci předčasně opustí olympijské hry a nezúčastní se ani zářijového hokejového turnaje v Kanadě, pokud nebude neplnoletý Němcanov vrácen sovětské olympijské delegaci. Kanadská vláda ho odmítla vydat s tím, že by bylo protizákonné vracet Němcanova násilím, a zprostředkovala jeho schůzku se sovětskými zástupci za účasti kanadských právníků...

Podle neoficiálního bodování jednotlivých zemí skončili američtí sportovci jako v minulých letech za sovětskými a získali jen o několik medailí více, než reprezentanti Německé demokratické republiky. Je to nepochybně odraz rozdílného pojetí tělovýchovy a sportu. Nejlepší Američané zpravidla odcházejí k profesionálům a na hry jezdí studenti a jiní amatéři. Celoamerická televizní síť vysílala během her několik přirozeně necenzurovaných projevů představitelů sportu na Výchově, jako předsedy moskevského organizačního výboru Novikova, plavkyně NDR Enderové nebo kubánského boxera Stevensona. Všichni vyzdvihovali přednosti socialistického zřízení před kapitalistickým. Slavný americký černošský sprintér třicátých let, Jesse Owens, se však postavil za přirozený systém provozování sportu na amerických školách... Československo ve srovnání třeba s mexickou olympiádou roku 1968 a dobou Věry Čáslavské značně ztratilo... Celkově musíme konstatovat, že sport a olympijský duch v Montrealu na olympiádě často prohrávaly. Bylo symbolické, že v průběhu her zhasl olympijský oheň... Řecký předseda vlády Karamanlis přichází s návrhem, aby byly olympijské hry jako za starověku pořádány vždy v Řecku a obnovil se tak jejich čistý sportovní duch a byly uchráněny před politickým i rasovým nepřátelstvím. O budoucnosti her se nyní vážně uvažuje...

*

QUO VADIS, TENISTÉ?

Po létech tučných léta hubená... Tak to nyní vypadá s československým tenisem. Porážku Československa v Davisově poháru v Budapešti s Maďarskem nelze omlouvat ani vleklým Kodešovým zraněním. Kodeš už není co bývalý, Hřebec zřejmě nebude co sliboval, mladé naděje dosud nedorostly. Je zákonité, že loňský finalista Davis Cupu letos vypadl s prvním soupeřem.

petr horák:

OLYMPIJSKÉ DOZVUKY

Největší sportovní událostí pootevřeného týdne bylo ve Spojených státech střetnutí dvou lehkoatletických velmocí, Sovětského svazu a Spojených států amerických. Ve Washingtonu byli příznivci královny sportu svědky jakéhosi dozvuku olympijských her. Muži Spojených států zvítězili nad Sověty 115:107, ženy však prohrály podle očekávání vysoko 42:104, a tak celkovým vítězem střetnutí je Sovětský svaz v poměru 211 ku 157 bodům. Co lze ovšem označit za překvapení, je vítězství amerických mužů..

Utkání vévodil nový světový rekord 33leté učitelky ze Sverdlovska Braginové v běhu na 3 kilometry — 8 minut, 27 celých, 1 desetina vteřiny. Běh žen na 3 tisíce metrů je ovšem jednou z nejmladších lehkoatletických disciplín, a tak se dá v příštích letech očekávat ještě jeho podstatné zlepšení. K velkému překvapení došlo v hodu oštěpem, v němž Američan Hall porazil slavného sovětského oštěpaře, Janise Lusise, a naopak překvapila porážka amerického světového rekordmana ve skoku vysokém, Dwighta Stonese. Stones zřejmě ještě není v nejlepší psychické kondici po olympijských hrách v Montrealu. Nejdřív si tam nešťastným způsobem proti sobě popudil Kanaďany francouzského původu, a potom prohrál v deváti s mnohem méně známými reprezentanty Polska a Kanady.. Zcela suverénními vítězi se ve Washingtonu stali američtí *diskař, Mac Wilkins, a černošský* americký olympijský vítěz na 400 metrů překážek, Moses. Dramatický byl závod žen v běhu na 800 metrů. Sovětská půlkařka Providochinovová vyprovokovala Američanku Jacksonovou k novému americkému rekordu — 1 minuta, 57 celých, 9 desetin vteřiny. S velkým nadšením přijali diváci vítězství domácího Riddicka nad slavným sovětským sprintérem, Borzovem, v běhu na 100 metrů... Ze sportovních střetnutí amerických a sovětských lehkých atletů se vyvinula oboustranně užitečná tradice. Podobnou chtěli v minulých dnech začít budovat také závodníci ve skocích do vody. Na univerzitě v Dartmouthu v New Hampshire se však dlouho plánované střetnutí amerických a sovětských reprezentantů nekonalo. Sovětský svaz odvolal svou účast poté, co jeden z členů sovětského družstva skokanů do vody požádal během olympijských her v Montrealu o asyl. Podle slov vedoucího pořadatele plánovaného utkání v Dartmouthu se muselo sovětské družstvo vrátit ihned z olympiády domů.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods · Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

ČESTNÁ LISTINA XXI. OLYMPIJSKÝCH HER

(II. pokračování)

Drezúra družstev

1. NSR (Bold, Klimka, Grillová) 5.159
2. Švýcarsko (Stückelbergerová, Lehmann, Ramseierová) 4.684
3. USA (Gurneyová, Morkisová, Masterová) 4.647

Military

1. Coffin (USA) 114,99
2. Plumb (USA) 125,85
3. Schultz (NSR) 129,45

Military družstva

1. USA (Coffin, Plumb, Davidson) 451,00
2. NSR (Schultz, Böckler, Rethemeier) 584,60
3. Austrálie (Way, a Wil, Roycroftovi, Bennett) 599,54

Skok jednotlivci

1. Schockemöhle (NSR) 0
2. Vaillancourt (KAN) 12
3. Mathy (BEL) 12

Skoky — družstva

1. Francie (Parot, Roquet, Rozier, Roche) 40
2. NSR (P. a O. Schockemöhleovi, Sönksen, Winkler) 44
3. Belgie (Cupper, Paeschen, Wauters, Mathy) 63

JUDO

Do 63 kg

1. Rodriguez (KUBA)
2. Eunk Yung-chang (J. KOR)
3.—4. Tunesik (MAĎ)
3.—4. Mariani (ITA)

Do 70 kg

1. Nevzorov (SSSR)
2. Kuramoto (JAP)
3.—4. Vial (FRA)
3.—4. Talaj (Pol)

Do 80 kg

1. Sonoda (JAP)
2. Dvojnikov (SSSR)
3.—4. Joung Chul-park (J K)
3.—4. Obadov (JUG)

Do 93 kg

1. Ninomija (JAP)
2. Charčiladze (SSSR)
3.—4. Starbrook (VBR)
3.—4. Röthlisberger (ŠVÝC)

Nad 93 kg

1. Novikov (SSSR)
2. Neureuther (NSR)
3.—4. Endo (JAP)
3.—4. Coage (USA)

Bez rozdílu vah

1. Uemura (JAP)
2. Remfry (VBR)
3.—4. Čočošvili (SSSR)
3.—4. Jeaki Choo (J KOR)

KANOISTIKA

500 m — K1 muži

1. Diba (RUM) 1:46,41
2. Sztanity (MAĎ) 1:46,95
3. Helm (NDR) 1:48,30

500 m — K2 — muži

1. Mattern—Olbricht (NDR) 1:35,87
2. Nagornyj—Romanowski (SSSR) 1:36,81
3. Malihin—Serghei (RUM) 1:37,45

500 m — C1 — muži

1. Rogov (SSSR) 1:59,23
2. Wood (KAN) 1:59,56
3. Ljubek (JUG) 1:59,60

500 m — C2 — muži

1. Petrenko—Vinogradov (SSSR) 1:45,81
2. Opara—Gronowicz (POL) 1:47,77
3. Buday—Frey (MAĎ) 1:48,35
8. Čtvrtečka—Šach (ČSSR)

500 m — K1 — ženy

1. Zirzowová (NDR) 2:01,05
2. Koršunovová (SSSR) 2:03,07
3. Rainaiová (MAĎ) 2:05,01
6. Hajná (ČSSR) 2:06,72

500 m — K2 — ženy

1. Gopovová—Kreftová (SSSR) 1:51,15
2. Pfefferová—Rainaiová (MAĎ) 1:57,69
3. Kosterová—Zirzowová (NDR) 1:51,81
9. Hajná—Řeháčková (ČSSR) 1:59,65

1000 m — K1 — muži

1. Helm (NDR) 3:48,20
2. Csapó (MAĎ) 3:48,84
3. Diba (RUM) 3:49,65
9. Štark (ČSSR) 3:55,98

1000 m — K2 — muži

1. Nagornyj—Romanovskij (SSSR) 3:29,01
2. Mattern—Olbricht (NDR) 3:29,35
3. Bako—Szabo (MAĎ) 3:30,36

1000 m — K4 — muži

1. SSSR (Čuchran, Degtjarev, Filatov, Morozov) 3:08,69
2. Španělsko (Celorrio, Diaz-Flor, Menendez, Misione) 3:08,95
3. NDR (Bischof, Duvigneau, Helm, Lehnert) 3:10,76

1000 m — C1 — muži

1. Ljubek (JUG) 4:09,51
2. Jurčenko (SSSR) 4:12,57
3. Wichmann (MAĎ) 4:14,11

1000 m — C2 —muži

1. Petrenko—Vinogradov (SSSR) 3:52,76
2. Danielov—Simionov (RUM) 3:54,26
3. Buday—Frey (MAĎ) 3:55,66
6. Čtvrtečka—Šach (ČSSR) 4:01,48

KOPANÁ

1. NDR
2. Polsko
3. SSSR

KOŠÍKOVÁ

Muži

1. USA
2. Jugoslávie
3. SSSR
6. ČSSR

Ženy

1. SSSR
2. USA
3. Bulharsko
4. ČSSR

LUKOSTŘELBA

Muži

1. Pace (USA) OR 2571
2. Michinaga (JAP) 2502
3. Ferrari (ITA) 2195

Ženy

1. Ryonová (USA) OR 2499
2. Kovpanovová (SSSR) 2460
3. Rustamovová (SSSR) 2407

MODERNÍ PĚTIBOJ

Jednotlivci

1. Pyciak- Peciak (Pol) 5520
2. Ledněv (SSSR) 5485
3. Bártů (ČSSR) 5466

Družstva

1. V. Británie (Parker, Fox, Nightingale) 15 559
2. ČSSR (Bártů, Adam, Starnovský) 15 491
3. Maďarsko (Kanesal, Maracsko, Sasics) 15 395

ODBÍJENÁ

Muži

1. Polsko
2. SSSR
3. Kuba
5. ČSSR

Ženy

1. Japonsko
2. SSSR
3. Jižní Korea

PLAVÁNÍ

100 m kraul muži

1. Montgomery (USA) SR 49,99
2. Babashoff (USA) 50,81
3. Nocke (NSR) 51,31

200 m kraul muži

1. Furniss (USA) SR 1:50,29
2. Naber (USA) 1:50,50
3. Montgomery (USA) 1:50,58

400 m kraul muži

1. Goodell (USA) SR 3:51,99
2. Shaw (USA) 3:52,24
3. Raskatov (SSSR) 3:55,76

1500 m kraul muži

1. Goodell (USA) SR 15:02,40
2. Nackett (USA) 15:03,21
3. Holland (AUST) 15:04,66

100 m prsa muži

1. Hencken (USA) SR 1:03,11
2. Wilkie (VBR) 1:03,45
3. Juonaitis (SSSR) 1:04,23

200 m prsa muži

1. Wilkie (VBR) SR 2:15,11
2. Hencken (USA) 2:17,26
3. Colella (USA) 2:19,20

100 m motýlek muži

1. Vogel (USA) 54,35
2. Bottom (USA) 54,50
3. Hall (USA) 54,65

200 m motýlek muži

1. Brunner (USA) SR 1:59,23
2. Gregg (USA) 1:59,51
3. Forrester (USA) 1:59,96

100 m znak muži

1. Naber (USA) SR 55,49
2. Rocca (USA) 56,31
3. Matthes (NDR) 57,22

200 m znak muži

1. Naber (USA) SR 1:59,19
2. Rocca (USA) 2:00,55
3. Harrigan (USA) 2:01,35
6. Rolko (ČSSR) 2:05,01

400 m pol. muži

1. Strachan (USA) SR 4:23,58
2. McKee (USA) 4:24,62
3. Smirnov (SSSR) 4:26,90

4 × 200 m kraul muži

1. USA (Brunner, Furniss, Naber, Montgomery) SR 7:23,22
2. SSSR (Raskatov, Bogdanov, Kopljakov, Krylov) 7:27,97
3. V. Británie (McClatchez, Dunne, Downnie, Brinkley) 7:32,11

4 × 100 m pol. muži

1. USA (Naber, Hencken, Vogel, Montgomery) SR 3:42,22
2. Kanada (Pyckell, Smith, Evanc, McDonald) 3:45,94
3. NSR (Steinbach, Kusch, Kraus Nocke) 3:47,29

100 m kraul ženy

1. Enderová (NDR) SR 55,65
2. Priemerová (NDR) 56,49
3. Brigithová (HOL) 56,65

200 m kraul ženy

1. Enderová (NDR) SR 1:59,26
2. Babashoffová (USA) 2:01,22
3. Brigithová (HOL) 2:01,40

400 m kraul ženy

1. Thunerová (NDR) SR 4:09,89
2. Babashoffová (USA) 4:10,46
3. Smithová (KAN) 4:14,60

800 m kraul ženy

1. Thümerová (NDR) SR 8:37,14
2. Babashoffová (USA) 8:37,59
3. Weinbergová (USA) 8:42,60

(Pokračování)

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 15. srpna začala podzimní část Major Division v Chicagu. Naše Sparta odjela hrát na Hanson stadión proti Eagles. Od 3 hod. odpoledne se nejdříve utkaly rezervní mužstva.

Eagles—Sparta 3:3

Branky: Vlčanského dlouhý pas šel do běhu na Maňáska a ten z pravé strany prudkou a umístěnou střelou k levé tyči poprvé skóroval za Spartu 1:1. Ve druhém poločase Maňásek prohodil na Enrighta, který tvrdě vystřelil, domácí brankář stačil jeho střelu jen vyrazit, tam však stál pohotový Kuraitis a míč pohodlně dorazil do sítě Eagles 2:2. Rezerva Sparty se ujala vedení, když Maňásek v pokutovém území nečekaně vypálil z otočky a brankář Eagles nestačil ani reagovat 2:3.

Všechny branky v síti Sparty padají na vrub nezkušeného brankáře Murphyho, který poprvé hrál závodně kopanou bez jakékoliv fotbalové přípravy. Snad příští neděli, 22. srpna, už nastoupí nadějný brankář Bob Pospíšil a bude konečně vyřešen největší problém rezervy Sparty. Bez spolehlivého brankáře se nedají dělat dobré výsledky. Obranu výborně dirigoval nestárnoucí Láďa Gajda. Kuraitis mohutně podporoval útok a vstřelil branku. Vašek Příkazský, dřívější junior Sparty, hrál v celém utkání nesmírně bojovně a jeho výkon snese vysoké měřítko. Veselý dobře doplňoval celou obranu. Svůj stabilní výkon podal Vymyslický. Vyhnal, Králík a Vlčanský. Největší posilou z juniorského týmu je Standa Maňásek, který umí střílet pěkné branky, ale je schopen ještě většího výkonu. Další junior Jerry Enright na levém křídle je úžasně rychlý, ale měl by více centrovat, než jen za každou cenu střílet. Poslední juniorská posila, Pavel Minařík podal nenápadný, ale platný výkon pro celek. Jinak rezerva Sparty měla po celý zápas velkou převahu, ale mnoho vyložených brankových šancí zůstalo nevyužito. Sparta měla vyhrát, když před koncem utkání byl faulován v pokutovém území Kuraitis. Tomu se podařilo i přesto ještě vsítit čtvrtý vedoucí gól. Kupodivu všech rozhodčí nařídil nepřímý volný kop a tak velmi poškodil Spartu. Nelze se divit, neboť delegovaný rozhodčí se nedostavil, tak celé utkání řídil manažer rezervy Eagles. Manažer rezervy Eagles měl k dispozici tyto hráče: Murphyho, Příkazského, Gajdu, Kuraitise, Veselého, Vymyslického, Vyhnala, Minaříka, Králíka, Maňáska, Enrighta a Vlčanského.

První týmy obou mužstev se utkaly na hlavním stadiónu.

EAGLES—SPARTA 1:1

Branky: Sparta se ujala vedení hned v druhé minutě, když jedou akci vypracoval Karel Fajkus, nahrál přesně na DiBernarda a ten bez přípravy dal pěknou vedoucí branku.

Domácím se podařilo po velkém náporu vyrovnat v 64. min. střelou k levé tyči. Manažer prvého mužstva Sparty, Jarda Fajkus střídal tyto hráče: Stasiewicze, Kellera, Ďuriše, Ryse, Swearingena, Sioraise, Bricksiho, Husseye, Tsoukalase. Naši Spartě se podařilo hned v samém počátku vstřelit pěkný gól. Potom měla převahu ještě 20 minut, ale jak se dostala do nenvěřitelného útlumu a od té doby kralovali na hřišti jen hráči Eagles. Sparta může být spokojena s výsledkem, ale ne s předvedenou hrou. Těžko lze někoho chválit, snad jen brankáře Stasiewicze, který vyřešil mnoho nebezpečných akcí a DiBernarda. Konečně každý celek má právo jednou mít slabší hru, ale fanouškové si už zvykli na lepší hru a tak remíza pro ně byla málo. Musí se však přiznat, že mužstvo Eagles je výborně a hrálo moderní kopanou s přesnou kombinací.

Příští mistrovský zápas hraje Sparta doma na Morton West proti dalšímu polskému týmu Wisle. Rezerva začne od 1 hod. odpoledne a první mužstvo od 3 hod. odpoledne. Manažer Jarda Fajkus bude postrádat svého syna Karla, DiBernarda a Swearingena. Přijďte povzbudit Spartu vy všichni, kteří máte rádi kopanou.

Končíme heslem: Ať vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

František Svejkovský:

JAK SE PSALO O AMERICE
VE STARÉ ČESKÉ LITERATUŘE

(Dokončení z min. čísla.)

Nakonec sáhneme ještě k jednomu, zcela odlišnému ohlasu Ameriky v literatuře — k humorné populární písni, aby nám ukázala, jak rozličných forem se zprávám a názorům o této zemi dostávalo kolem poloviny 19. století. Porozumět takové písni, znamená ovšem vzít v úvahu právě dobu jejího vzniku, rok 1856, neboť s ním se dostáváme na okraj nové etapy ve stycích a v poznávání této části světa: je to doba prvních novodobých vystěhovaleckých proudů. Proto se v písni ozve ohlas zájmu o současnou Ameriku, o Ameriku, kam lidé počínali odcházet, aby nalezli práci, lepší životní zabezpečení a nebo politickou svobodu. S výpravami mnohých byla spojena představa o Americe jako zemi velkých možností, snažšího života a rozvoje techniky (v písni je zmínka o "mašinách"). Právě kolem toho se otáčí humor písně. V literární tradici i v lidových pohádkách dávno existoval obraz země, kde "pečení holubi lítají lidem do úst". Těchto motivů užil autor naší písně, která je typem tak zvané "písně kramářské", to jest skladby, která se zpívávala (a také prodávala v drobných tiscích) na jarmarcích. Její formy autor použil, aby se prostřednictvím humoru usmál nad naivními představami a sny, a aby lidi vracel k zamyšlení nad pravou skutečností života. Užil k tomu i lidového jazyka.

Poslyšte tedy **"NOVOU PÍSEŇ O AMERICE"**, vytištěnou v Olomouci 1856 a k dostání u Antonína Halouzky. Zpívá se jako píseň: "Rád bych se oženil, jde mě to těžce".

Poslyšte, lidičky, směšné zpívání,
jak se mají páni Amerikáni,
v sanè regraci žijou, čtveráci,
neb jim s nebe padá, co hrdlo ráčí.

Mnozí jsou vrtkaví, netrpěliví,
že tady mají tak špatně být živí,
mají sto chutí do Ameriky,
tam že prè na stromách rostou knedlíky.

Pod tema stromama másla rybníky,
může si tam máčet každý knedlíky,
váznou-li v krku, na sta štáflíků
mají prej zřízených tušínů z peruňku.

Prasata tam rostou zrovna pečený,
lítají do huby ptáci pečený,
buchty, koláče, samo se pèče,
kafè jim po žlábkách do huby tèče.

Amerikán jen jak otevře hubu,
hojnost má knedlíky pečených holubů,
mají prè páni Amerikáni
zřízenou mašinu na polykání.

Všecko s tou mašinou dělají,
co jest to pracovat, hrubě nevědí,
tak se tam mají lepší než v ráji,
bezmála tak jako v nebi na kraji.

Ze samých klobásů dělají ploty,
zásoba tvarožků zahání psoty,
sama rekrace je v Americe,
muzikanti hrajou na jitrnice.

Amerika jest vlast velmi schválená,
jenže je příliš od nás vzdálená,
kýž aspoň v Praze, tak by po dráze
do ní se podívat nepřišlo draze.

Tak bychom tam zašli na posvícení,
jestli je tomu tak, — myslím, že není,
je jen to planá myšlenka sama,
jen tak pro smání a špás vydaná.

Amerikán nesmí být lenošivý,
tak jsou tam jako zde od práce živí,
kdo dělat nechce, nechť je to kdo chce,
darmo se nenají ani v Americe.

Amerika je vlast velmi vznešená,
jen není národem tak obsazená,
jako jsou jiné mnohé krajiny.
Kdo tam chce dobejvat ty pustatiny,
může tam nakoupit, kolik chce akrů,
možná, že vypustí pár pytlu sakrů,
v té Americe při své motyce,
když ho budou bolet záda i ruce.

* * *

Jak je vidět, humor vyúsťuje ve vážnost, zpěvák i posluchači písně se nakonec podívají realitě života do očí: lidé "jsou tam jako zde od práce živí". A právě tady začínají ty zkušenosti, ta paměť pradědů, dědů i dalších generací vystěhovaleckých . . . ale to už je také další kapitola pohledu na zemi a život v "novém světě".

* * *

Poznámka Ukázky textu jsme citovali z těchto knih: "Spis o nových zemích a o novém světě", vydal C. Straka, Praha 1926. — Veškeré spisy J. A. Komenského, sv. 15, vydal J. V. Novák, Brno 1910. — Hlasatel český. Spis čtvrtletní k prospěchu a potěšení všech vlastenců vydaný od J. Nejedlého, díl 2., Praha 1808. — "Cesty ve znamení kříže", vydal Z. Kalista, Praha 1941. — České písně kramářské, vydali R. Smetana a B. Václavek, Praha 1937.

ÚSTUP ZE SLÁVY?

Hlavním poučením historie jest, že se opakuje.

Historie lidstva — tj. jeho evoluce i revoluce — je výsledkem dlouhých válek, přerušovaných delšími či kratšími obdobími míru, během nichž v zájmu jeho udržení — platí klasické "... si vis pacem, para bellum." (Chceš-li mír, připravuj se na válku.)

Velké omyly, které se opakují a se podobají - neboť: "errare humanum est" (mýlit se je lidské), nepřestávají otřásat světem a formovat i deformovat osudový běh dějin. Podivnou psychickou přirozeností lidské bytosti pak je její vytrvalé opakování stejných omylů, jichž se dopouští, navzdor mnoha odstrašujícím příkladům, v naději, že případ, v němž neuspěli předchůdci, bude případem jejího mimořádného úspěchu . . .

Řada chyb americké zahraniční politiky od druhé světové války, stejně jako nešťastná válka ve Vietnamu, jsou toho klasickými doklady. Krátká rekapitulace historie událostí v Indočíně nejlépe objasní historickou ignoranci a strategickou naivitu zodpovědných činitelů ve Washingtoně.

Po kapitulaci nepřátel v Evropě a v Asii v roce 1945 vývoj zahraniční politiky Spojených států se pohyboval od jednoho omylu k druhému, zpočátku tragickou vinou bezmezné důvěry chorého presidenta F. D. Roosevelta v jisté rádce a zrádce, a ve Stalina. Vrcholu bylo dosaženo založením Organizace Spojených národů, která se později projevila jako krajně nevlídná, ba nepřátelská vůči Americe.

Pokud se týká Indočíny (oba Vietnamy, Kambodža a Laos), kde Francie po řadu let svádělа těžké, vyčerpávající boje s komunistickými guerillami, vyhlásil Ho Či Min dne 16. srpna 1945 Demokratickou republiku (severní) Vietnam a zahájil válku proti Francouzům. Harry S. Truman byl prvním americkým presidentem, který zasáhl v r. 1950 do vietnamského konfliktu poslláním hospodářské a vojenské pomoci Jižnímu Vietnamu, Kambodži a Laosu a slibem pomoci Francii v jejím boji. Avšak asi 16 tisíc mužů, čítající francouzský expediční sbor, byl přesilou rudých sevřen v Dien Bien Fu a dne 7. května 1954 kapituloval. A přece nebylo zapotřebí více, než vyslání několika moderních letadel, aby této pokořující porážce bylo zabráněno. Spojené státy, přátelé a spojenci Francie ze dvou světových válek, její žádost zamítly, hlavně pro prudký odpor Demokratů s tehdejším senátorem L. B. Johnsonem v čele. Státní tajemník J. F. Dulles, příznivý vyhovění žádosti Francie, pronesl tehdy zlověstnou předpověď, že "za deset let to budou naši, američtí chlapci, kteří budou ve Vietnamu krvácet . . ." (Zde také nutno hledat původ ochlazení americko-francouzského přátelství.)

Odmítnutí pomoci Washingtonem znamenalo nejen pro Francii ztrátu Indočíny, ale současně otevřelo cestu totálnímu povstání domorodců, podněcovanému a vyzbrojovanému Sovětským svazem a rudou Čínou, a vedlo ke svolání konference do Ženevy. Pracně dojednanou tzv. Vietnamskou konvenci však Spojené státy odmítly podepsat. Tehdejší president gen. D. D. Eisenhower vyslal pak v r. 1955 vojenské instruktory k výcviku jihovietnamské armády. Tuto podporu vystupňoval pres. J. F. Kennedy během let 1961 až 1963 na šestnáctitisícový sbor vojenských poradců a odborníků.

Dne 1. listopadu 1963 byla vojenským pučem svržena jihovietnamská vláda a zavražděn president Ngo Dinh Diem, aby po několika dalších státních převratech byl presidentem zvolen gen. Nguyen Van Thieu.

Nástupce zavražděného pres. Kennedyho, L. B. Johnson, po údajném útoku Severovietnamců na americkou torpédovku v Tonkinském zálivu, dosáhl 5. srpna 1964 odhlasování Kongresem tzv. Tonkinské rezoluce, schvalující všechny akce k ochraně našich branných sil v Indočíně, tedy další rozšíření aktivní účasti Spojených států ve válce.

Zvolen v r. 1968 presidentem — také působením slibu o zmenšení účasti amerického vojska v bojových akcích ve Vietnamu — R. M. Nixon snížil jeho početní stav z 565.000 na 50.000 mužů a pokračoval v jeho předchůdcem zahájených jednáních o mír v Paříži. Po 55 měsících se vlekoucích jednáních došlo dne 2. března 1973 k podpisu dohody, čemuž následovalo spěšné dokončení plánu "vietnamizace" války, tj. evakuace zbývajících tam amerických vojáků.

Nadšení z úspěchu mírové politiky pres. Nixona bylo nesmírné a všeobecné . . . Netrvalo však dlouho. Brzy po uzavření "míru" — jak se dalo očekávat — opakovalo se totéž, co po všech s komunisty ujednaných dohodách a smlouvách: podmínky dodržovány nebyly, závazky nesplněny. Výstražného poučení z úmluvy o neutralizaci Laosu z r. 1962 dáno nebylo a tak k řetězu tragických omylů byl připojen další článek.

V březnu r. 1959, v době Berlínské krise, výsledek výzkumu veřejného mínění o řešení této otázky, uspořádaného magazinem "Newsweek", ukázal, že zdrcující většina Američanů se vyslovila pro neústupnost před agresí a výhrůžkami komunistického Ruska a to i za cenu rizika války.

Tehdy ovšem poměr sil mezi oběma velmocemi byl podstatně příznivější Spojeným státům nežli je dnes. Ale právě tato skutečnost vzbuzuje otázku, kdo je za tento zvrat odpovědný? Nesporně oni architekti naší zahraniční politiky v oné periodě: R. McNamara, D. Rusk, G. Ball, bratří Bundyové, J. McNaughton, A. Harriman, H. Kissinger aj. Mužové nesporně talentovaní, skvělí — na jejich pravých místech: za profesorskými katedrami, ve správních radách průmyslových podniků, bank a *multinacionálního* businessu . . . Spoluviníky pak jsou i členové zahraničně-politické a vojenské komise Kongresu a Senátu, kteří také zapomněli na ono "si vis pacem . . .

"Nechť všichni národové, ať dobře či špatně o nás smýšlející, vědí, že my zaplatíme každou cenu, poneseme jakékoli břemeno, budeme čelit každé obtíži, podpoříme každého přítele a postavíme se pro-

(Dokončení ze str. 14.)

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaší trvalou teď mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Pozvání na rodinný piknik

Milí přátelé,

už jsme v druhé polovině léta, které také uteče ani se nenadáme, a hezkých dnů už máme tedy namále. Využijme proto každé volné chvilky a prožijme ji alespoň v blízké zeleni našich předměstských "Forest Preserves".

Tímto "dopisem" zveme srdečně vás, vaše rodiny, přátele a známé na jedno takové přátelské posezení ve známé Forest preserve "White Eagle Woods South" v Lyons, kde Klub Domov z NSČK a spolek sv. Vojtěcha z ČKJ pořádají v neděli 22. srpna 1976 svůj tradiční **rodinný piknik.**

Do White Eagle Woods South se dostanete, když pojedete po Harlem Ave. na jih až k 39. ulici, na které zahnete do prava; ta vás přivede přímo do zmíněné Forest preserve.

Naše rodinné pikniky jsou velmi oblíbené, neboť v zeleni přírody každý nalezne pohavení, které jemu nejlépe vyhovuje, a my se zase snažíme v daných možnostech, aby naše české a slovenské děti měly jednou nač vzpomínat a proto budeme mít pro děti opět závodivé hry s odměnami; pro sportovce volejbal, pro milovníky hudby poslech naší "světoznámé" vozembouchy — škopkovské hudby, vedené saxofonem či klarinetem Bohouše Semráda a harmonikou Ludvíka Rafaje, při nichž se tak dobře zpívají naše staré i nové písničky — a je docela možné, že ta muzika i někomu natolik nohy rozhýbá, že si skočí i dokola.

Na našem pikniku nebude však uspokojeno jenom vaše srdce: v míře vrchovaté bude postaráno i o váš žaludek. Piknikové speciality jako jsou opékané buřty, párky, moravské klobásy, uzené s chlebem a okurkou se začnou prodávat od 12 hodin v poledne. Ve stejnou dobu začnou se u baru "čepovat" chlazené nápoje všeho druhu. Rovněž bude k dostání káva s domácím pečivem.

Těšíme se s vámi se všemi v neděli 22. srpna na shledanou; a buďte tak hodni, poproste s námi sv. Petra o hezké počasí, aby se vám i nám ten rodinný piknik opravdu vydařil, a přiveďte všechny své přátele a známé.

Otec Vojtěch Vit,
kaplan českých bohoslužeb
Ferdinand Küssel,
předseda Klubu Domov
Rudolf Solfronk,
předseda Spolku sv. Vojtěcha
Františka Uhlířová, tajemnice

KLUB DOMOV a SPOLEK SV. VOJTĚCHA

pořádají

RODINNÝ PIKNIK

V NEDĚLI 22. SRPNA 1976

v zalesněném parku WHITE EAGLE WOODS SOUTH, krásné Forest Preserve v LYONS na Harlem Ave. a 40. ul.

(V blízkosti staré známé Samcovy restaurace.)

Volejbal — hry a závody pro děti
HUDBA — ZPĚV A TANEC

Všechny piknikové speciality a nápoje se budou podávat od 12 hodin v poledne.

Řekněte o tom svým přátelům — přiveďte všechny své známé.

Z Ekvadoru vyhnáno 37 církevních osobností

Quito. Katoličtí biskupové, požadující sociální a politické změny ve prospěch chudých mas a respektování lidských práv pro všechny, jdou často na nervy konservativním vládám zemí Latinské Ameriky. Když se nyní delegáti biskupských konferencí z tohoto kontinentu sjeli do města Riobamba v Ekvadoru na konvenci, aby jednali o různých pastoračních problémech venkova, vojenská vláda Ekvadoru se obávala, že shromáždění biskupové by snad mohli znepokojovat latinskoamerické masy tím, že by jim říkali, že jejich lidská práva jsou porušována. Proto poslala vojáky, aby v nákladních autech odvezli z místa konvence 37 cizích biskupů, kterým pak rozkázala, aby co nejdříve opustili zemi. Pak vláda odůvodnila své jednání tvrzením, že prý biskupové se vměšovali do vnitřních záležitostí Ekvadoru, a že u nich byla nalezena podvratná levicová literatura. Mezi vypovězenými byli také čtyři US biskupové španělského jazyka: arcibiskup Sanchez ze Santa Fe, světící biskup Flores ze San Antonio, světící biskup Chavez ze San Diego a světící biskup Arzube z Los Angeles.

Mexiko nechce a nepřipustí komunistickou revoluci

Mexiko. President Luis Echeverria prohlásil za neodůvodněné obavy 76 US korespondenku, že prý v Mexiku roste nebezpečí komunismu, a že tato země bude nakonec oddělena od Spojených států "kakfusovou" oponou". Mexiko prý je demokratickou zemí a zůstane jí stále. Zmínění kongresmici vyslovili své obavy o situaci v Mexiku v dopise, poslaném presidentu Fordovi. Mexičtí vládní pozorovatelé považují tento dopis za pouhý politický předvolební manévr US demokratické strany.

PROHLÁŠENÍ O NUTNOSTI PROHLOUBIT SVOBODNOU TVORBU, VÝZKUM A ŠÍŘENÍ MYŠLENEK

Československá společnost pro vědy a umění (dále "Společnost"), nestranická, nevýdělečná kulturní organizace, vyznává zásady svobodného hledání pravdy a poznatků, jakož i volných, ničím neomezených styků mezi národy a svobodného šíření myšlenek. Společnost sdružuje vědce a vzdělance, umělce a spisovatele z celého světa, kteří buď díky svému původu nebo z odborného zájmu vyvíjí činnost, jež se dotýká Československa, jejich národu a československého příspěvku ke světové kultuře.

RESOLUCE

Shromáždění ve Washingtoně, hlavním městě Spojených států, v létě, kdy se dovršilo dvoustě výročí americké revoluce, členové Společnosti,

kteří si nadevše cení svého postavení svobodných mužů a žen, hrdě se hlásí k základním lidským právům, zakotveným v Prohlášení nezávislosti a ústavě Spojených států,

s nadšením se připojují k oslavám jubilea americké revoluce, vděčně vzpomínají podílu, který měl americký lid na utvoření svobodného a demokratického Československa,

plně hodnotí příspěvek Čechů a Slováků k americké a světové kultuře a bezvýhradně dávají své síly do služeb věci svobody a lidské důstojnosti,

osvědčují svou nezlomnou vůli

ZNOVU POTVRDIT víru, že svobodné hledání pravdy a osobního štěstí musí být základem každého politického systému, který si přeje uchovat lidskou důstojnost;

VYJÁDŘIT hluboké znepokojení nad ztrátou svobody shromáždění, výzkumu a projevu, k níž došlo v Československu a jiných zemích;

VÍTAT úsilí českých a slovenských vědců a umělců, oddaných zásadám duchovní a tvůrčí svobody, kteří v těžkých podmínkách soudobého Československa plní své poslání, životně důležité pro jejich zemi i celé lidstvo;

NEÚNAVNĚ PŘESVĚDČOVAT vědce, vzdělance, umělce a spisovatele všech národů, aby se zasazovali a pracovali pro obnovu nezadatelných lidských práv v Československu a všude na světě;

VYZÝVAT A PODNĚCOVAT všechny lidi dobré vůle, aby se podíleli na jejich snahách a spolu s nimi usilovali o uskutečnění zásad, obsažených v Universální deklaraci Spojených národů o lidských právech, a aby nedali podlomit všelidskou víru v nezadatelnost a důstojnost každé lidské osobnosti.

Washington, D.C.,
August 12, 1976

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Prosíme Tě, Pane Bože,
žehnej jim a ochraňuj je ...

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K SŇATKU

Se všemi našimi četnými přáteli a známými se chceme rozdělit o naši rodinnou radost z křesťanského sňatku naší dcery

BARBORY ANNY KRÁLOVÉ

s

JANEM ROGEREM MAHAREM

v sobotu 21. srpna L. P. 1976 ve tři hodiny odpoledne v chrámu Páně sv. Prokopa v Chicagu, Illinois. 1641 So. Allport

Ze srdce upřímně našim novomanželům vyprošujeme hojnost zdraví, Boží ochranu a požehnání.

Šťastní rodiče a nevěstin bratr Milo

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

1926 —50— 1976

25. SRPNA

V středu 25. srpna si budou naši dlouholetí a dobří přátelé, manželé

FRANTIŠEK a ANNA SPIKA

z LA CROSS, WISCONSIN

vděčně vzpomínat na to, jak před půlstoletím prosili Pána Boha o to, aby požehnal jejich vzájemnému slibu a odhodlání mít se po celý život rádi v dobrém i zlém příjemném i odporném.

V těchto dnech – po padesáti požehnaných letech pěkného manželství v lásce a spokojenosti, vytříbených neúnavnou prací, bolestmi, starostmi, smutkem i radostí, děkují vroucně Pánu Bohu za všechny obdržené milosti, dary a pevnou víru, která jim byla v životě vždy nejjistějším majákem.

Proto jim děkujeme za jejich přátelství, zdravíme je a upřímně jim přejeme a v modlitbě vyprošujeme hojnost zdraví a Boží ochranu do dalších spokojených let společného života.

KAREL a FRANTIŠKA KRÁLÍČKOVI
z Racine, Wisconsin

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

A ku podivu, maminka byla rozhodnuta hned: "Když myslíš, že je to vůle Boží, půjdu." — Brzo poté se chystali k odchodu. Maminka, vědouc, že Don Bosko nemá v Turině žádného majetku, vytáhla zespod truhly své krásné svatební šaty. Říkávala, že je má schovány do rakve. Nyní je šla prodat, chtějíc synovi zaopatřit nějaké prádlo. Z lásky k synovi a k jeho dílu obětovala sebe a vše, co měla nejraději.

Po Dušičkách 3. listopadu 1846 ubíral se Don Bosko s maminkou do Turína. Šli pěšky, nechtějíce utrácet. Vzájemně si pomáhali nésti koš s prádlem a s nejnutnějšími kuchyňskými potřebami. Unaveni šestihodinovou chůzí, dorazili do velkoměsta před večerem. Na křižovatce korsa královny Markety s korsem Valdocco se setkali s přítelem Donem Volou.

"Ale ale, odkud pak jdete, celí upachtění a uprášení?"

"Z Becchi."

"Snad ne pěšky?"

"Ovšeměže pěšky, nemáme drobných," usmál se Don Bosko.

"A kde budeš bydlet?"

"U Pinardu, i s maminkou."

"A z čeho budeš žíti, vždyť nemáš místa?"

"Na tuto otázku ti, milý příteli, nedovedu odpovědět, důvěřujeme však v Pána Boha, postará se o nás."

"Čekají vás u Pinardu?"

"Nevím."

"Kam půjdete tedy večeřet?"

"Nikam, půjdeme časně spát místo večeře."

"Ach, chudáku, jak je mi tě líto! Počkej, musím ti něčím pomoci." A Don Vola sáhl do kapsy.

"No toto, převlékl jsem se do jiné kleriky, nemám s sebou ani haléře, ale počkej, zde máš mé remontérky."

"A co budeš míti ty?"

"Mám doma ještě jiné hodinky, jen si tyto vezmi, prodáš je a budeš míti něco pro začátek. S Bohem!"

"Vidíte, maminko, Pán Buh se o nás už stará," pravil Don Bosko.

Za chvíli byli u Pinardu. Dvě ze čtyř světnic byly jak tak zařízené. Bylo tam lůžko, prostý, nezabarvený stůl, slaměná židle, a už skoro nic. Venku se setmělo. Don Bosko rozžal svíčku a mezitím co maminka vařila polévku k večeři, zdobil byt: nad lůžko pověsil kropenku, větvičku posvěcených kočiček a nějaký svatý obrázek.

Dole pod balkonem bylo slyšet šumot. Několik kluků se přišlo podívat, jestli Don Bosko opravdu přišel. Zaradovali se, vidouce okna osvětlená, ale neodvážili se jíti nahoru. Don Bosko a šumotu nevšímal, vždyť maminka začala zpívat tak milou a krásnou píseň k andělu Strážnému, že Bosko zapomněl na všechny starosti a v okamžiku bylo venku slyšet jemný zpěv matčin, provázený krásným tenorem synovým.

A zpívali a zpívali dlouho do noci.

BUDEME MÍT KOSTELY, DOMY, HŘIŠTĚ...

Po návratu do Turína bylo starostí Boskovou pořádati a zvelebovati večerní kursy. Mnoho z jeho hochů neumělo ani číst, ani psát, a to právě ti nejstarší. Jak těžko je bylo učit katechismu, jak velice je negramotnost zatlačela dozadu ve společenském životě, jak bezcitně zneužívali jejich nevědomosti nesvědomití podnikatelé! Don Bosko tedy otevřel třídu čtení. Místo slabikářů dal hochům katechismus, doufaje, že zabije tak jednou ranou dvě mouchy: naučí hochy číst i katechismu. Hoši se učili pilně a Don Bosko připojoval nové kursy: počtů, mateřské řeči, zeměpisu, kreslení, slohu a zpěvu. Za školní místnost sloužily dva prázdné pokoje v domě u Pinardů, které sousedily se světničkou Boskovou. Později, jakmile se některý nájemník odstěhoval, najímal Don Bosko pokoj za pokojem a proměnil takřka celý dům Pinardův na školu.

Na všechny kursy nestačil ovšem Don Bosko sám, musil míti pomocníky. Vybíral si tedy ze svých hochů nejnadanější a nejpilnější, cvičil je soukromě každé volné chvíle a vychoval si z nich učitele ostatních. Vybrané žáky učil i řečem, latině a francouzštině, zdokonaloval je v mateřské italštině. Od ředitelstev různých turinských škol si vyprosil, že mu posílali do ústavu žáky vyšších tříd, aby tam vyučovali. Úspěchy klidil Bosko veliké. Již tehdy říkával profesor vychovatelství na královské univerzitě svým žákům: "Chcete-li viděti úžasně prakticky prováděnou výchovu, jděte do oratoře sv. Františka Saleského v předměstí Valdocco a všimněte si, co činí Don Bosko." Dobrá pověst oratoria u Pinardů se dostala i do turinského senátu, který roku 1850 vyslal tři členy jako komisi, aby se přesvědčili o činnosti Boskově. Členy komise byli předseda senátu hr. Sclopis, markýz Pallavicini a hr. Collegno. Páni viděli hochy si hrát, vyšetřili, co a jak se v ústavě koná a odešli velmi uspokojeni. Když podali v senátě zprávu o oratoři, usnesl se senát všemi hlasy, aby Don Bosko dostával ročně 300 lir podpory.

Jsa přesvědčen, že bez zbožnosti nelze vychovati lidi jemného křesťanského svědomí a pevného charakteru, vychovával Don Bosko hochy ke zbožnosti, a založil proto mezi nimi družinu sv. Aloise. Její členové se zavazovali plniti svědomitě všechny povinnosti křesťanské, přijímati jednou za čtrnáct dní nebo i častěji sv. svátosti, varovati se jako moru oplzlých řečí, býti ke všem kamarádům laskavými, povzbuzovati všechny k ctnostnému životu, odpouštět ochotně urážky, plnit svědomitě povinnosti stavovské a podporovati se navzájem, zvláště v nemoci.

K družině sv. Aloise později přibyla družina Neposkvrněného Početí, jejíž členové měli povinnost podporovati a chrániti kamarády, ochrany a pomoci nejpotřebnější. Již v roce 1847 pozval Don Bosko do oratoria vzácného kněze, kaplana Alberta z Lanza, za exercitátora pro hochy. Účinek duchovních cvičení byl veliký.

Počet hochů vzrostl do šesti, sedmi set, dům Pinardův už nestačil. Mimo to někteří hoši měli do předměstí Valdocco příliš daleko. Jednoho večera pravil Don Bosko chlapcům: "Hoši, když se včely nemohou směstnat v úle, vyrojí se. My tu už nemáme místa, vyrojíme se také." A Don Bosko založil nové útulny pro mládež, každou na jiném konci města. Útulna sv. Aloise byla blízko nynějšího hlavního nádraží turinského a byla svěřena péči Dona Carpana, útulna sv. Anděla Strážce byla otevřena v Borgo di Vanchiglia roku 1849.

Léta 1847—1850 byla pro Itálii velmi důležitá. Lid si vydobýval svobody. Neapolský král vyhlásil již v lednu 1848 konstituci, vládní ústavu, v níž se panovník dělil o vládu se zástupci lidu. Podobně vynutili si nespokojenci papežského státu dne 14. března téhož roku chartu svobody, silně zavánějící chartou francouzskou z roku 1830. V Toskáně byly zahájeny různé svobodnosti lidové svobodou tisku, a tisková velmoc rozeštvala i klidné Piemontany, že si na krále Karlu Albertovi vydobyli státní zřízení konstituční. Známé heslo: "Všechna moc pochází z lidu," razilo si vítěznou cestu celým světem, i Itálií.

V Itálii bylo tehdy sedm států: království lombardsko-benátské, království neapolské a obou Sicilií, církevní stát, Piemont, velkovévodství toskánské, vévodství modenské a vévodství parmské. Většina těchto států byla přímo nebo nepřímo závislá na Rakousku. V myslích některých státníků, v zákulisí zednářských lóží, v knihách věhlasných spisovatelů vznikla touha po splynutí italských státečků v jeden velký stát. Myšlenka našla ohlas v duši lidu, šířila se požárem. A zapomínalo se na všechna nepřátelství a na všechny boje, kterými se italské státy navzájem ničily. Myšlenka sjednocené velké Itálie se stalu průkazkou nejuvědomělejšího vlastenectví. Napřed se bylo ovšem osvobodit z područí rakouského a cizího vůbec. Tyto tři ideály: svoboda lidu, osvobození od cizinců, sjednocená Itálie, podnítily hnutí tak zvané Risorgimento, hnutí, které půl století rozvířovalo mysli a mečem i perem, upřímností i vychytralostí, ctností i hříchem tvořilo nové dějiny.

Vlastenecká horečka zachvacovala zvláště mládež, a právě mládež nejlepší. Protože myšlenky Risorgimenta vycházely většinou od lidí Církvi velmi nepřátelských a byly provázeny činy velmi nekřesťanskými, budilo hnutí u četných lidí obavy a odpor. Nedivíme se nic, že i Silvio Pellico, muž, který za vlast mnoho vytrpěl, varoval hnutí před scestím a volal: "Jestliže ten, kdo pohrdá oltáři a ctností, křičí: Vlast, vlast — nevěřte mu! Je vlasteneckým pokrytcem a nejhorším občanem." Marné volání! Hnutí rostlo, vábilo a uchvacovalo. Proti výslovnému zákazu arcibiskupa vybíhali turinští bohoslovci ze semináře do města na schůze a na lidové tábory, hltali politické noviny a pamflety a až příliš okatě projevovali své vlastenectví, když na př. o Narození Páně v katedrále při slavné pontifikálce si na rochetky připínali kokardy.

V roce 1849 odešli ze sotva založené Boskovy útulny sv. Anděla Strážce skoro všichni hoši. Dali se dobrovolně na vojnu. Ani útulna ve Valdoccu neušla válečnému běsnění. Jednu neděli pozval Don Bosko jistého kněze, aby večer kázal. Místo o evangeliu kázal kněz o vymanění z poroby, o neodvislosti a svobodě. Don Bosko zdřevěněl. Před požehnáním se snažil několika klidnými slovy uvést neprozřetelné vývody kazatelovy na pravou míru. Ale co se nestalo: Kněz vztyčil národní prapor, připjal si na klobouk kokardu, odešel z kaple, strhnuv za sebou několik vycvičených katechistů a některou stovku hochů, do té doby Boskovi oddaných. Dotyčný kněz utvořil z hochů spolek na základech politických, ale spolek brzo zanikl. Chlapci tehdy odešli už se k Donu Boskovi nevrátili.

V Turině se tehdy mluvilo jen o válce a pro válku. Na válku se myslilo, o válce se snilo v noci. Kluci nehráli, leč na válku. Míčové a jiné hry nestály za nic. Žáci, vycházející z tříd, učni, odcházející z dílen, stavěli se do řad na ulicích, na náměstích a kde bylo jen trochu místa, a válčili. Hned hnali útokem, hned byly manévry. Co chvíli odcházeli domů s vyraženými zuby, s roztlučenou hlavou, zakrvácení a otrháni. Hra na vojáky vábila i Boskovy kluky víc než kursy a katechismus. Řady chráněnců Boskových řídly.

Pokračování

Ústup ze slávy
(Pokračování ze str. 12.)

ti každému nepříteli pro zajištění trvání a vítězství svobody." Tak sliboval ve své inaugurační řeči v r. 1961 pres. J. F. Kennedy jménem Ameriky.

Mladistvý, nezkušený president bezpochyby věřil, že za jeho úřadování se nevyskytne případ v němž by byl nucen realisovat svůj slavnostní závazek, a je nesnadné odhadovat, jak by byl čelil rapidně sílícímu ohrožení svobody indočínských národů komunistickými podmaniteli...

Jeho oběma následníkům pak nelze upřít dostatek dobré vůle k splnění jeho slibu a je zajisté v živé paměti, jak se stali obětmi sil protivících se jejich snahám o zachránění úcty a víry ve slovo velmocenské Ameriky v očích celého světa...

Úpadek důvěryhodnosti Spojených států má a bude mít za následek posílení vlivů a posice Sovětského svazu především v západní Evropě (viz Portugalsko!), ale také na ostatních kontinentech (Japonsko, Austrálie) a tím další oslabení významu Ameriky jako politické a hospodářské velmoci...

Sice ještě není třeba strašit opakováním se historie pádu římského Impéria, avšak nelze zavírat oči před faktem, že totožnost symptomů, které mu předcházely je nápadná!... *Dokáže americký národ provést obrodu návratem k tradicím, ctnostem a hodnotám předků, kteří z jejich vlasti vytvořili nejbohatší zem a nejmohutnější velmoc světa?*

P. A.

Poznámka redakce: Tento článek jsme téměř ve stejném znění přinesli vloni v bývalém Národě krátce před pádem Jižního Vietnamu. Dnes jej přetiskujeme pro dosavadní platnost jeho obsahu. Dokonce lze říct, že po kubánsko-komunistickém zásahu v africké Angole — (proti němuž OSN ničeho nenamítalo, zatímco proti americké pomoci Jihovietnamcům neustále a vytrvale protestovalo) — důvěryhodnost Spojených států utrpěla další hluboký šrám. Doufejme, že tento šrám už nijak neprohloubí předvolební nerozhodnosti obou amerických politických stran najít nejschopnějšího kandidáta na presidentství.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

If America is truly to understand itself in the bicentennial year, it must examine not only the flattering but also the less pleasant facets of its past two hundred years. It must see itself in all the aspects which contributed to its culture. Among these it should include activities of its ethnic elements, for these fashioned its social, cultural, esthetic, and economic way of life.

One of these episodes of the total American story is the account of the progressive Czech-American labor movement.

The "Hlas národa" is launching this particular survey telling how a segment of Bohemian and Moravian aliens attempted to secure equity, justice, and recognition in America's labor force from 1860 to *the time of World War II.*

The story, while not always pleasant reading, nonetheless is a part of Czech-America's and American history. In printing it the "Hlas národa" does not compromise its spiritual orientation as a Catholic paper. Those who might be apt to criticize its choice of topic and prefer an account of Czech contributions to American Catholicism are referred to two informative works sold by the Bohemian Benedictine Press of Chicago. The one written by Father Peter Mizera, O.S.B., narrates the trials of the establishment of Saint Procopius Abbey and its pastoral and missionary work. The other is the "Czech-American Catholics" written by Joseph Čada, the writer of the "Survey" on Czech-American labor conditions.

The reader should be informed that the "Survey" on Czech-American progressive labor movement does not deal with the history of such usual organizations as the A.F.L. or C.I.O. It is an account of the radical and progressive solutions of the problems which the lowly Czech-American worker, earning from six to ten dollars a week well into the end of the nineteenth century, launched to improve his lot in the American society native and assimilated labor force, which at best received him callously and indifferently. The work is documented by source materials secured from several of the more important Czech labor centers in the United States.

Progressivism

Czech-American progressivism in labor was a movement stemming from a facet of Old World heritage and from the presence of leftist workingmen's organizations in the United States. Its influence, strength, and membership fluctuated with the control which big business and indistry exercised on the condition of the wage earner for more than a half century after the Civil War, the volume of progressive immigrant influx, and the rapidity with which the alien Bohemians singly and collectively acquired a modicum of economic security. It thrived on strikes and unemployment, when many of the idle became its fellow travelers. It vegetated in periods of prosperity and lived a semi-underground existence in sporadic instances of official suppression, such as the one which followed the Haymarket Riot of 1886.

The Czech-American radical program consisted of three distinct and complementary parts. First, it identified itself with the American leftist movement and goals in fighting industrial abuse and exploitation, more specifically, low wages, long working day, slums, and forced unemployment.

Second, it sought to realize the purposes for which the alien came to America by insisting on progressive and humanitarian legislation, sufficiently enngutened to insure the dignity of labor and sovereignty of the worker, establish equality of sexes, and abolish child labor.

Third, it propagated the Marxian ideal of a worker's state and classless society, an aspect which it pursued opportunistically. During the 1870's progressivism took the form of direct participation in American politics and identified itself with the Knights of Labor, the Greenback Party, and other popular movements.

Becoming revolutionary in the 1880's, it attempted to replace evolutionary processes by anarchist force. The popular indignation raised by the Haymarket Riot, however, forced it into a vegetative stage. When Eugene Debs and the American Socialist Party appeared on the labor scene, many of the former progressives abandoned their revolutionary stand and organized a thriving branch of the Party in 1917.

During World War I, the Czechs parted company with their American comrades because of the socialistic anti-war position expressed in the St. Louis convention. The war's end brought hardships to Czech progressivism on a triple score. Enticed by the Russian Bolshevik revolt, a considerable portion of its membership joined the American Communist Workers Party; the "red scare" of the 1920's stilled many voices of protest, and restrictive immigrant legislation of the middle twenties cut off the indispensable source of membership in the alien.

The progressivism resident in Czech-American settlements was historically a minority movement, whose life depended upon the devotion and enthusiasm of its exponents.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Cleveland News

Krajanský Výbor (The American Committee for the Liberation of Czechoslovakia) is sponsoring its annual public picnic on Sunday, August 29th, at the Oddfellow's Farm on Cochran Rd., in Glenwillow, Ohio.

A Czech kitchen of pork, dumpling and sauerkraut, tripe soup, Bohemian sausages and other delicious foods will be open at 12 noon.

Frank Makovicka and the Karlin Brass Band will play for dancing, beginning at 2 p.m.

President of the organization is James Kocian of Longmead Ave., Cleveland. The public is welcome.

For further details contact, Joseph Kocab at 883-4760, publicity chairman.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

WILL CONGRESS DESTROY ITSELF?

Several members of the U.S. House of Representatives have admitted they are guilty of stealing taxpayers' money by falsifying travel vouchers. Neither the Congress itself, nor the Justice Department have brought criminal charges against these thieves, at least at this writing.

At the end of the 93rd Congress, or less than two years ago, retired or defeated members of the House of Representatives, withdrew more than $193,000 from an expense account for stationery when they left the Congress. Thirteen of them took over $5,000 each, with one member taking almost $24,000.00 above all and beyond any pension to which they were entitled. The American taxpayers furnished the money for stationery . . . not a fund as an extra bonus. Neither the House nor the Justice Department has made a move to recover this tax money.

Even After They Are Gone

It was recently revealed that under the retirement system of the Congress, House Speaker Carl Albert will receive a larger pension than he received in salary over the years he served. Now, the American taxpayer knows that is not right. It is difficult enought to pay the high salaries and myriads of allowances for members of Congress while they are working, but to give them an increase in income after they cease to serve is patently unfair to the taxpayers of America.

Congress has also given itself, and all other Federal employees, a much better cost-of-living increase than other Americans. The pensions of Congressmen increase each time the consumer price index goes up 3 percent. But, instead of the pension going up 3 percent, it goes up 4 percent. Thus, since 1969, the consumer price index has risen 50 percent, but the pensions of retired Congressmen and other Federal employees has risen 63 percent . . . and it is coming right out of your pocket as a taxpayer. This has already cost you $1.6 billion in added retirement benefits, and has added $11.2 billion in future liabilities.

Former Congressman Hastings Keith of Massachusetts retired in 1973. This Member of the House of Representatives who served 20 years, reports that his retirement benefit has risen $152.00 per month in 30 months, due to this 1 percent advantage he enjoys. That is $1800.00 per year, or as much as many people draw totally from Social Security after working a lifetime. Keith wants the 1 percent advantage repealed because it is grossly unjust. If the inflation rate goes up at 6 percent annually for the next 15 years, his pension will increase by $6,000.00 per month, and the 1 percent advantage he enjoys as a retired Congressman will net him an additional $76,000.00.

Former Congressman Keith wants this outrage stopped . . . and so do the People.

DECLARATION
TO THE 21st OF AUGUST 1976

Since the treacherous invasion of Czechoslovakia by the armed forces of the Soviet Union and its vasals on August 21, 1968, it appears that with every passing year the world is less conscious of the immense suffering of the Czech and Slovak peoples. Yet the humiliation, exploitation and oppression of these Central European nations by the imperialistic Soviet Union grow and acquire the character of a planned cultural genocide.

On the occassion of the eighth anniversary of this brutal military invasion of Czechoslovakia by the Warsaw Pact armies, the World Representation of the Czechoslovak Exile considers it its duty to remind the still independent and free world that, although silent, the Czech and Slovak nations continue to believe in the ultimate victory of Truth, Justice and Dignity of Man and that, when the windstorms of divine anger have passed, the rule over Czechoslovakia will return again into the hands of the Czech and Slovak nations.

In the Spirit of John Amos Comenius and his CONSULTATION — showing safe way toward world peace through education, social justice and raising of moral standards and religious life of nations — we call upon the independent nations in the world and the legitimate representatives of captive nations to continue their struggle for implementation of human rights contained in the U.N. Declaration of Human Rights in all their aspects and on all continents.

For only inner peace in human hearts and consistent resistance against any kind of violence and modern slavery anywhere in the world can, eventually, establish the desired peace and brotherly integration of all mankind.

Del Mar, August 21, 1976.

WORLD REPRESENTATION OF THE CZECHOSLOVAK EXILE in the Spirit of Comenius CONSULTATION

CARDINAL CODY TO HOST DELEGATION OF POLISH BISHOPS August 20-August 22

John Cardinal Cody, Archbishop of Chicago, will host Karol Cardinal Wojtyla of Krakow and 15 Polish bishops during their three-day visit to Chicago, August 20-22.

Cardinal Cody will greet the bishops at O'Hare airport upon their arrival from Canada on Friday, August 20. Included in the visit will be a tour of the city on the day of arrival, and a testimonial dinner and reception at the Conrad Hilton on Sunday, August 22.

More than 2,000 people are expected to attend the dinner and reception, beginning at 5:30 p.m.

During the visit, each bishop will stay in a different parish of the Archdiocese, and will offer a morning Mass at the parish on August 22.

The bishops, led by Cardinal Wojtyla, arrived in the United States on July 23 to participate in the 41. International Eucharistic Congress in Philadelphia for a six-week visit to this country and Canada. This is the largest number of bishops allowed to leave Poland at any one time since Second Vatican Council meetings in Rome.

"RESPECT LIFE — SUNDAY"

Reverend dear Father:

Since the 1973 abortion decision of the Supreme Court, our nation has embarked upon a policy of abortion on request. Subsequent court decisions have struck down parental rights, required the use of government funds for morally objectionable procedures, and threatened the protection of conscience ordinarily accorded to religious institutions. The situation has reached disastrous proportions when a political party has gone on record as notifying the American people that they have no right to petition their government for a hearing on this issue. For these reasons I am writing to you to ask you to join me in a total commitment to the Bishops Pastoral Plan for Pro-Life Activities. Specifically I am hopeful that every parish and priest will observe Respect Life Sunday on October 3, 1976.

In preparation for Respect Life Sunday, each parish which has not already done so, is asked to appoint a parish coordinator for pro-life activities. Please send the name, address and phone number of the coordinator to the Archdiocesan Office for Pro-Life Activities, 201 East Ohio Street, Chicago, Illinois 60611.

In addition, each parish is requested to order the photo-essay fliers which will be referred to during the homily. You have already received an order form through the Archdiocesan Office for Pro-Life Activities. The homily outline and additional material will be sent to each parish during the first week in September. You will also receive 500 "Life Roll Cards" which are to be placed in the pews on Respect Life Sunday. These cards will provide an opportunity for those parishioners who wish to become more involved in the Respect Life Program.

The success of the Respect Life Program depends in great measure upon you. I am asking you to join with me in a maximum effort to make this Respect Life Program a success.

Confident of your wholehearted cooperation and with every best wish, I am,

Very gratefully yours in Christ.

John Cardinal Cody
Archbishop of Chicago

Mayor's Office for Senior Citizens hold caucus for Central and West side Senior Citizens

A detailed explanation of the Food Stamp program will be given at the Mayor's Office for Senior Citizens Central/West Service Area caucus Thursday, Aug. 26.

The caucus, for senior citizens living between North Avenue on the north, the Sanitary and Ship Canal on the south, Lake Michigan on the east and the city limits on the west, will be held at Malcolm X College, Room 2418, 1900 W. Van Buren, from 9:30 a.m. to noon. Coffee and rolls will be served.

Joseph Davis, superintendent of community relations of the Illinois Department of Public Aid, will discuss senior citizens' use of food stamps.

Roy B. Nordheimer, past president of the Chicago Area Council for Senior Citizens and consultant to the Mayor's Office for Senior Citizens (MOSC), will chair the meeting.

Eloise Williams of the Chicago Metropolitan Area Senior Senate, the Catholic Board of Education and a 1974 inductee into the Senior Citizen Hall of Fame will be introduced as the representative of the Central/West Service Area to the Chicago Planning Council on Aging, a MOSC advisory group.

Marion Knorr of MOSC will give a legislative report on current legislation of interest to the elderly.

A question and answer period will follow each topic and announcements of current activities will be made.

Another service available to senior citizens in the Central/West Service Area is an Information and Referral Center, operated by the Chicago Urban League through a grant of federal funds from MOSC. The Center is located at 10 S. Kedzie ave., 533-1555.

Services offered by staff at the Center include finding senior citizens in need through outreach programs, providing information of importance to the elderly and referring those who require services to the agencies best equipped to meet their needs. The Center also offers a range of enabling services, such as escort and transportation, to be sure the referral is successfully completed.

Monthly caucuses are held by MOSC in each its five service areas as a regular means of communication with those it serves. During the caucuses, senior citizens are encouraged to exchange views and discuss their concerns.

Further information regarding Thursday's caucus may be obtained by contacting the Central West Service Area Office, 744-5833.

WEST-FEST CELEBRATION PLANNED FOR WEST, TEXAS

Abbott, Texas — The 1st West Fest, featuring true Czechmoravian flavor and family style entertainment, is planned for the Labor Day weekend, September 4-5. This years fest will be held on the grounds of the West Longhorn Club, West, Texas, located on I-35 some 70 miles from Dallas-Fort-worth and 22 miles north of Waco.

Sponsored by the West Chamber of Commerce, the various organizations, churches, Czech fraternals, and neighboring towns and communities are working to make this weekend a success.

Attempting to capture the Czech and Moravian tradition of Central Texas, the festival will feature krojs, the Moravian Beseda, numerous polka bands, a choir singing "oldtime Czech favorities, and a Sokol exhibition given by units of the Southern district.

A feature of the fest will be an array of various foods: Klobase, barbecue beef, kraut, kolacky, strudels, and food for the children such as hot dogs, hamburgers, and french fries. Among the items to be purchased to take home will be Klobase, bread, home-made noodles, kolacky, pickles, and home canned goods and handiwork. Liquid refreshment for young and old a like will be available and a donkey baseball game featuring ex Dallas Cowboys, Bob Lilly and George Andrie will be played.

A parade will open the activities and Czech music will be played both afternoons and evenings.

The sponsors and the Czech fraternals and organizations welcome you to West- a special "Vitáme Vás" is extended to all by the Czech Catholic Unions of both men and women—they will be there in force: See them at their various booths and concessions.

NEWS FROM THE CZECHS OF NEBRASKA

An estimated 20,000 people attended the Fifteenth Annual Czech Festival at Wilber, the Czech Capital of Nebraska this last weekend. The festival was hi-lited by the annual King Charles award who was given to Dr. Allen Hynek who is the astronomy chairman of Northwestern University and he is also director of the Center for UFO studies. The prestigious award is given each year to a person of Czech extraction who gained prominence in national or international affairs. Dr. Hynek is the son of a Czech immigrant Joseph Hynek who came to this country at the age of 14 and settled in Chicago.

Miss Lynn M. Satorie daughter of Mr. and Mrs. Fred Satorie of Omaha was chosen the 1976-77 Nebraska Czech Queen. She was chosen out of a field of six contestants. She represented the South Omaha Sokol chapter of Nebraska Czechs Inc. Lori Ourecky, daughter of Mr. and Mrs. Lloyd Ourecky was runner-up. She represented the Wilber chapter. Other events included a 2 hour parade Sunday afternoon and also a parade Saturday. Dr. Vladimir Kucera with the assistance of Alfred Novacek, Bernard Klasek and Larry Shestak directed the All Nebraska Czech program in the afternoon Sunday. A Czech pagent was presented each evening. George Hynek of rural Wilber was the General Chairman for the event. All in all it was considered a very fine festival, and the weather cooperated beautifuly. Many states were represented, along with chartered busses from the Cleveland and New York areas.

The next coming event for the Czechs of Nebraska will be the Nebraska State Fair, where the Nebraska Czechs Incorporated in cooperation with other fraternal and Sokol organizations will participate in the fair with an exhibition in the large Exposition Hall. Different Czech bands and dance groups will also perform each day at the open air stage. The dates of the fair: September 3 to 12. It is also planned to have pastry and other items for sale at the Exposition Hall.

A meeting of all involved was held on Sunday August 15 at Brodeckys restaurant to coordinate all the activities. Mr. Jake Hamsa, President of Nebraska Czech Incorporated has called the meeting. He is also chairman for the event, and arranged for space at the Exposition Hall, and scheduled time for entertaining at the Open Air Auditorium. His address is *3201 Dudley St. Lincoln, Nebraska.* He also has an address at Dwight, Nebraska. If anyone is desiring any information, they may contact him.

Alfred Novacek

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233